בס"ד
גליון מס' 13
כסלו
תשפ"ד

עיר ברסלב

דמעות בליל שישי
סיפור מהפצה

רק הרגזנות...
איש וביתו

את מי הפלת לבוץ?!
סיפורי תפילה

ישמע אל!

טללי חיזוק והדרכה לרגל המצב
מפי מורינו הרה"צ שליט"א,
ושיחת חיזוק מיוחדת שמסר לחיילים

סיקור נרחב מהביקור המרומם ומעמדי החיזוק בארה"ב

בתוכן

4

הקיבוץ ההיסטורי

חנוכת הבית הגדול והקדוש "קלויז מוהרא"ש" סמוך לציון רביה"ק באומן, בתפילות ושיחות ברוב עם הצמאים לדבר ה' שייצא מהבנין הקדוש הזה.

10

הנשק האמיתי

שיחות חיזוק מיוחדות לרגל המצב השורר בארה"ק, מפי מורינו הרה"צ שליט"א

19

דמעות בליל שישי

האברך שדמעתו פתחה לפניו חיים חדשים - **סיפור מהפצה**

14

ביקור ארה"ב

רשמים מהביקור המרומם שנחקק בלבבות אנ"ש שעדיין נמצאים בארץ העמים, הדינר למען קלויז מוהרא"ש, השבתות המחזקות בקרית ברסלב, ושמחת הבר מצווה.

פטירת אם מורינו הרה"צ שליט"א || ביקור בני ברק || ישיבת הקול קול יעקב מגינה על עם ישראל

חדשות ברסלב

עיר ברסלב

יו"ל על ידי חסידי ברסלב תלמידי היכל הקודש

מיסודו של
מרן מוהרא"ש זי"ע

בנשיאות מו"ר הרה"צ
ר' יצחק שמואל אהרן לעזער
שליט"א

עורכים ומשתתפים

הרב שלמה ברוך בלוי
שלום נתן גומבערג
אהרן בלוי
אליעזר שלמה מימוי
נחמן נתן סולומון
יוסף אלימלך בלוי
ידידיה אשר מלכי

לפניות למערכת

053-318-6570
breslev.shely@gmail.com

נוראים במתיקות

לכבוד מערכת עיר ברסלב,

רציתי להודות לכם בכל מאודי.

'עשיתם' לי את הראש השנה.

התגלגל לידי גליון עיר ברסלב של חודש תשרי, ושם אני רואה את הכותרת הבאה:

יש לי לחץ בימי ראש השנה, זה בשבילי הימים הכי קשים...

אופס! הרי זה אני! זה ממש בשבילי..

מדובר במכתב על שאלה שתמיד הפריעה לי, כל שנה הייתי נלחץ מאד מהימים הנוראים, לא ידעתי שמשמעות המילה נוראים ברוחניות, היא נעימות ומתיקות.

אוי כמה חיות זה נתן לי! אני לא יכול לתאר לכם!

בתוך דבריו הוא כותב שם, "אם הקדוש ברוך הוא רצה שנהיה כמו מלאכים, היה בורא אותנו כמו מלאכים.. בלי יצר הרע, בלי משיכה לדברים גשמיים.. אבל הקדוש ברוך הוא כן ברא אותנו עם דברים גשמיים, ורצונו יתברך שנעבוד אותו עם כל הקשיים.."

ואז הוא מרחיב לדבר על כמה שצריך לחטוף, לא לעשות חשבון, התפללתי מספיק או לא, פשוט לחטוף כמה שאפשר, כמה מילים, כמה תהילים, קצת חסד.

מה אומר לכם, היה לי ראש השנה כמו שמעולם לא היה לי!

תודה!

ומתלמידי

למערכת עיר ברסלב, שלום וברכה.

נהניתי מאוד לקרוא את הכתבה המושקעת שערכתם על הרב חיים בלוי הי"ו

היה מעניין לראות את התקרבות התלמידים בשנים עברו, ולראות הדרכות מוהרא"ש על הרבה מפרטי החיים, ובפרט לבן ישיבה שמתקרב.

אודה לכם מאוד אם תוכלו להוסיף כאלו כתבות וראיונות, עם עוד תלמידים ומקורבים, שוודאי לכל אחד מהם יש סיפורים לרוב, ונקודת מבט שונה, והדרכות מענינות ויחודיות שקיבל ממהוראש זצ"ל.

תודה רבה על כל פועלכם! עלו והצליחו.

המופת האמיתי

יישר כח על הכתבה הנפלאה על החסיד שניצל מהתאונה בחזור מציון רבינו הק', האמת אומר לכם, דמעתי מהתרגשות כשקראתי זאת, רואים במשך הכתבה, מלבד הגילוי שכינה בנס הגדול שקרה לבעל המעשה, את הנס היותר גדול מזה, כמו שמקובל אצל אנ"ש לספר על הרה"ק רבי נחמן מטולטשין זי"ע שכשהיו מבקשים ממנו לספר מופת ממורו ורבו מוהרנ"ת ז"ל, היה מתבטא: "א מופת בין איך!" אני הוא מופת!. כי זה העיקר, לראות איך בחור "רגיל" מהפך כל בחירתו לטוב בזכות ההתקרבות אל רבינו ז"ל.

המשיכו להאיר בדברים נפלאים כאלו,

קורא ותיק

יעמדו על הברכה נדיבי עם שנדבו להפצת גיליון זה

לרפואת אסתר פראדל בת שרה שיינדל

לע"נ הבה"ח יעקב מאיר ז"ל בן ר' ישראל אהרן נ"י

לזכות ליאור יצחק וסמדר תורג'מן וכל יוצ"ח

לרפואת והצלחת ר' שלמה ברוך בן רבקה

לזכות בת שבע ונחמן ישראל בני רות

לזכות ידידיה אשר ויצחק עזרא בני אסתר נוגה, לזיווג הגון

לזכות ליאה אסתר בת רות

לזכות יוסף אלימלך בן שינדל

לזכות השתתפות בהפצת הגליון אפשר לפנות למערכת

קיבוץ תשפ"ד

בהכנות האחרונות להכשרת המקום לקיבוץ

בין הקלויז ולצידו אוהל הכנת האורחים שבמשך כל ימי הקיבוץ לא פסק מלהחיות את אנ"ש

אילו פינו מלא שירה כים, ולשוננו רינה כהמון גליו וכו' אין אנו מספיקין להודות לך יתברך על שזכינו גם בר"ה זה להיות אצל רביה"ק והנורא בקיבוץ הקדוש של תלמידי היכל הקודש כשבראש החבריא קדישא מו"ר הרה"צ שליט"א, בהיכל 'קלויז מוהרא"ש' החדש, שב"ה הולך ונבנה בצורה נפלאה, ותהילה לאל בשנה זו נכנסנו להיכל ביהמ"ד הגדול - שהספיקו להכינו שיהא ראוי לשהות בו במהלך התפילות ומעמדי קודש.

כמובן לכל אחד, אין אפשרות לתאר בדיוק על הכתב איזה קיבוץ נפלא היה לנו, כמה התעוררות תשובה, שמחה אמיתית ושלימה, אור נערב ונפלא, הרגישו במהלך ימי ר"ה הק' במחיצת מורינו שליט"א, שהוא "כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק", ותהלה לאל התפילות היו בהתעוררות מיוחדת מאד, וכן הדיבורים הנפלאים שנשמעו מפי מו"ר שליט"א, וננסה בס"ד לשרטט כאן מעט דמעט ממה שזכינו לחוות, מכניסת היו"ט עד צאתו, החוויות הקדושות והדיבורים הנוראים, בעזרת השם יתברך.

מעמד מלא רגשות תודה והודאה בקביעת מזוזה ב"קלויז מוהרא"ש"

מְזֻמָּר שִׁירַת הַבַּיִת

קיבוץ תשפ"ד יחרט באותיות של זהב בדברי ימי אנ"ש תלמידי היכל הקודש, כראש השנה הראשון בו זכינו לראות בעינינו הרמת קרן הצדיק בבנית הבית הגדול והקדוש 'קלויז מוהרא"ש', ההולך ונבנה ברוב פאר והדר, במקום סמוך מאד הצופה על הציון הקדוש של רבינו ז"ל, שיהא מגדלור של אור לימודי הצדיקים,

ביום חמישי לפנות ערב, הגיע העת והרגע שאליו כולם מצפים ומייחלים – חנוכת הבית הקדוש הלז, אנ"ש היקרים תלמידי היכל הקודש התאספו בהיכל החדש של הקלויז, תוך כדי שעובדי הבניה ממהרים בהכנות האחרונות להכשיר את ההיכל לקהל הקדוש, לתפילת מנחה ברוב עם וקביעת מזוזה בפתח ההיכל. מורנו הרה"צ שליט"א הגיע לבוש במלבוש חדש, בכדי לברך שהחיינו בשם ומלכות על גודל החסד, בכניסה נעצר מורינו שליט"א מהליכתו, והסתכל על הבניין משך זמן רב, וניכרה ההתרגשות הגדולה על פניו.

בינתיים שהביאו את המברגים מהגוי - החלו מזמרים אנ"ש "ויהי נעם ה' אלקינו עלינו" והיתה התעוררות נפלאה מאד, ובתוך כך התבודד מורינו שליט"א בדבקות, והנה עלה קולו בהתרגשות גדולה ובירך בדבקות עצומה לנוכח כל הקהל הקדוש את ברכות "על קביעת מזוזה" ו"שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", וקבע את המזוזה בפתח ביהמ"ד.

לאחר מכן יצאו בריקודים נלהבים "הראש השנה שלי עולה על הכל" ובשירה ובקשה "בורא עולם בקנין השלם זה הבנין!".

לאחר תפילת מנחה נערך במקום מסיבת לחיים בשבח והודיה, ולאחר ניגוני התעוררות פתח בשיחה נפלאה מעניין הבית הזה, ולפניכם פנינה מתוך השיחה:

"כשאדם חזק בתפילה, אין דבר שהוא לא יכול לפעול, הגמרא מספרת במסכת תענית סיפורי נסים והנפלאות שפעל התנא רבי חנינא בן דוסא, אשה אחת באה וקבלה לפניו צערה, שבנתה בית וקורות הגג אינם מגיעים מצד אחד לשני, הקבלן עבד עליה... נו מה תעשה? היא הלכה לצדיק, שאל אותה רבי חנינא בן דוסא, "מה שמך?" וענתה "איכו", אמר לה: "איכו, נמטו כשוריך" - שיגיעו הקורות... והיו כולם מצביעים ואומרים "בית זה שקירה ר' חנינא בן דוסא בתפלתו"!, שיש לנו את הכח של הצדיקים, לדעת שאין שום מציאות בלי הקב"ה כלל, ויכולים לפעול אפילו דברים שנראים כמו חלום. כל אחד ואחד מהיושבים כאן שזכה לקחת חבל וחלק בבנין הקדוש הזה, כל אחד כפי הכח שלו - אשרי להם ואשרי חלקם! תראו מה פעלתם ברצונות והכיסופים שלכם!"

פדיון נפש

"קלויז" זה בגמטריא "קול טוב", אומר מורנו הרה"צ שליט"א, בקלויז הזה ישמע הקול הטוב של מוהרא"ש זי"ע, שמיום התקרבותו לרבינו ז"ל בגיל צעיר - והבין מהו האור של רבינו, איך שכל אחד ואחד אם יתחיל לציית לרבינו ז"ל, זה ישנה את כל החיים שלו ממש מן הקצה אל הקצה - לא פסק קולו הטהור ללכת בעולם ולקרב המוני בית ישראל אל אור האורות הזה.

ואכן, בזכות הבנין הקדוש ההולך ונבנה במקום מרכזי בעיר אומן, סמוך ממש לציון הקדוש, זכו רבים מבאי הקיבוץ הקדוש לקבל טעימה מהלימודים הנלמדים בהיכל הקודש, לימודים של חיים טובים בזה העולם, איך שלא באים רק לרבינו וחוזרים הביתה, לוקחים את רבינו איתנו הביתה, לחיי היום יום, בשיחה בינו לבין קונו מכל מצב ומקום והתעוררות להיות מחוברים תמיד אל התורה בדרך הקל והנעים שקיבלנו מרבינו ז"ל.

מורנו שליט"א מסר שיחות התעוררות והתחזקות לאחר מנחה בב' הימים של ראש השנה, וכן לפני התקיעות (וביום א' שחל השנה בשבת במקום התקיעות) בה נמס לב כל השומעים בבכיה והתעוררות מקולו הטהור שנישא בחלל עם דיבורי התעוררות כגחלי אש.

לשובע ולא לרזון

אחד מהחידושים הנפלאים שהיו בקיבוץ השנה, הינו ללא ספק מתחם הכנסת האורחים "אוהל מוהרא"ש", פעילי הכנסת האורחים היקרים, שבמשך כל השנה פועלים ללא לאות לדאוג לשובע ולא לרזון, ביבנאל עיר ברסלב ובפעילויות רבות ברחבי הארץ, כחלוקת מזון בבתי החולים בצפון וכו', דאגו השנה להביא את עבודתם הברוכה לאומן, כך שבמשך ימי הקיבוץ הקדוש, מסביב לשעון ללא הפסקה, פעל במתחם הקלויז אוהל הכנסת אורחים, בו חולקו אלפים רבים של מנות אוכל ושתיה לרווחת הציבור הקדוש. אחד הגוים שעבדו בקלויז, התפעל מהחלוקה המסיבית וצילם את החלוקה בימי החג.

שיחת מורנו הרה"צ שליט"א במוצאי ראש השנה

// השלם זה הבנין!

ביום צום גדליה, לאחר קיבוץ מרומם והיסטורי בבנין "קלויז מוהרא"ש", קיים מורינו הרה"צ שליט"א סיור בבנין ההולך ונבנה לתפארה, יחד עם עסקני קרן הבנין והאדריכל המפקח על הבניה, ובחן את תוכניות העתיד בבנית הבית הגדול והקדוש, שאנו מקווים להשם יתברך שכבר יעמוד על תילו במשך השנה, וכבר בר"ה הקרוב יתן מענה לכל צרכי הבאים לקיבוץ הקדוש של רבינו ז"ל, באש"ל מלא בתכלית היישוב הדעת, הפאר והיופי, לאחר מכן רקד רקידה של הודיה להשם יתברך על גג החלק הקיים של הבנין.

// לבטל הפחד

מורינו הרה"צ שליט"א מחלק לאנ"ש מההושענא החבוטה ביום הושענא רבה הק'. "הוֹשַׁעְנוֹת חֲבוּטִים מְסָגְּלִים לְבַטֵּל הַפַּחַד" (ספר המידות ערך פחד סימן טז).

// זכותו יגן עלינו

הריקודים בשמחת בית השואבה לאחר סעודת הילולת רבינו הק' זי"ע, השמחה אצל אנ"ש ביום זה פורצת גבולות בהודיה להשם יתברך על הזכות הגדולה לדעת מרבינו ז"ל ועצותיו הנעימים שאם נצייתם נזכה להיות אנשים כשרים באמת "כמו שאני יודע מה זה איש כשר" כלשון רבינו ז"ל.

// ואילו צדיקים

מורינו הרה"צ שליט"א ברקידה של מצווה בשמחה הגדולה בבית צדיקים.

// שידור לימודי חיים

אנ"ש צופים בגעגועים בשידור השיעור השבועי הקבוע של מורינו הרה"צ שליט"א שנמסר בשידור חי בימי ביקורו בקרית ברסלב בארה"ב.

הרבנית רעכיל לעזער ע"ה – אמו של יבלחט"א מו"ר הרה"צ שליט"א

ביום א' דחול המועד סוכות, התקבלה הידיעה המצערת על פטירת הרבנית רעכיל לעזער ע"ה, אמו של יבדלחט"א מורינו הרה"צ שליט"א.

המנוחה ע"ה נולדה לאביה הרה"ח ר' יצחק הורוויץ הי"ד, נכד הרב המפורסם רבי אפרים פישל הורוויץ זצ"ל רב ואב"ד העיר מונקאטש, שהיה בנו של הרב ר' יעקב יוקל מבאלחוב זצ"ל, אחיו של הרב הקדוש רבי נפתלי מרופשיץ זי"ע.

אביה התגורר בעיר הגדולה מונקאטש, ובעת שהגיע הצורר הנאצי לאזור מגוריהם בשנת תש"ד, הוא נלקח עם רוב יהודי העיר למחנה המוות אושוויץ, יחד עם אשתו הרבנית פערל הי"ד ובתם רעכיל ע"ה, שהיתה אז בגיל 16.

במחנות המוות הם עברו את ה'סלקציות' הידועות לשמצה אצל הארור ימ"ש, ושלחו אותם לעבודות במחנה, ושם ארע נס גלוי: בתחילה רצו להפריד את הבת רעכיל מהוריה ולשלחה ח"ו לצד השמאלי [אלו שהיו מבוגרים או צעירים, או שהיו נראים מעט חלשים וכו', היו מעבירים אותם לצד השמאלי, ומשם אחר כמה ימים היו שולחים אותם לתאי הגזים רח"ל], אולם אז בדרך נס ממש נצלה משיניהם ונשארה עם הוריה שהלכו למחנות העבודה, ומשם זכתה אח"כ להינצל ולהקים את משפחתה המפוארת בארה"ב, וכן זכתה להיות בציון רבינו הקדוש באומן יצ"ו.

טוב להודות לה' שזכינו לנס המופלא הזה, שבדרך נס זכתה להינצל מצפרני הרשעים הארורים, וכחלק מהתקומה המופלאה אחר המלחמה – זכתה והולידה בן צדיק לעולם, הלא הוא מורינו הרה"צ שליט"א; "חַסְדֵי ה' כִּי לֹא תָמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו"!

הניחום האמיתי

בלילה לאחר הפטירה, בהילולת רבינו הקדוש זי"ע, בתוך השיחה שמסר לכבוד ההילולא, הזכיר את שמחתה הגדולה של האם ע"ה כשזכתה לפקוד את ציונו הקדוש של רבינו ז"ל באומן.

מורינו שליט"א ישב שבעה ב"שטיבל מוהרא"ש" ביבנאל עיר ברסלב, וחיזק את המוני המנחמים בדברי חיזוק לאור מצב המלחמה ששורר בארץ ישראל. גם השיעור השבועי הקבוע, שמוסר מורינו שליט"א בליל חמישי, התקיים כרגיל, כשמורינו שליט"א מצטט בתחילת השיעור את דברי הפוסקים שאם יש שיעור קבוע ברבים, אסור לבטל בימי אבל, וגם משום כבוד הציבור מותר לשבת על כסא; "יש לנו את התורה הקדושה המורה לנו איך להתנהג בכל העניינים". ובתוך השיעור הסביר את עניין ניחום האבלים שהניחום האמיתי הוא להתחזק מהדברים הטובים של הנפטר, לקחת לימודים חיים להתחיל בהם בהתחדשות חדשה.

"פַּעַם אַחַת הָלַךְ מוֹהֲרַנַ"תְ זַ"ל לְנַחֵם אֵיזֶה אָבֵל, וּבְתוֹךְ שֶׁהָיוּ מְשִׂיחִים, סִפְּרוּ שָׁם הָאֲנָשִׁים אֵיזֶה סִפּוּר, שֶׁפַּעַם אַחַת הָלְכוּ תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע, לְנַחֵם אֵיזֶה אָבֵל, וְהִתְחִילוּ לְדַבֵּר מִגְּדֻלַּת רַבָּם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ, עַד שֶׁנִּתְלַהֲבוּ כָּל־כָּךְ, וּבָאוּ לִידֵי שִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְשָׁכְחוּ הֵיכָן הֵם נִמְצָאִים, וְהִתְחִילוּ לִרְקֹד סְבִיב הַשֻּׁלְחָן בְּהִתְלַהֲבוּת כָּזֶה, עַד שֶׁגַּם הָאֵבֶל שֶׁכַּח שֶׁהוּא אָבֵל, וְגַם הוּא רָקַד עִמָּהֶם, עָנָה וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרַנַ"תְ זַ"ל: תַּאֲמִינוּ לִי, שֶׁגַּם כְּשֶׁמְּדַבְּרִים מֵרַבֵּנוּ זַ"ל יָכוֹל לִהְיוֹת דָּבָר כָּזֶה, וְהִתְחִיל כְּלָאַחַר יָד לְדַבֵּר מִגְּדֻלַּת רַבֵּנוּ זַ"ל, וְאָמַר שִׂיחוֹת וְקִרְבוֹת וְהִתְחַזְּקוּת עֲצוּמָה כְּדַרְכּוֹ, עַד שֶׁכֻּלָּם נַעֲשׂוּ שְׂמֵחִים וְקָמוּ וְהִתְחִילוּ גַּם כֵּן לִרְקֹד, וְגַם הָאֵבֶל שָׁכַח שֶׁהוּא אָבֵל וְהִתְחִיל לִרְקֹד, וְרָקְדוּ כָּךְ זְמַן רַב". (שִׂיחוֹת מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק ב', עֶרֶךְ "אָבֵל")

בניחום האבלים אסרו חג סוכות

ביהמ"ד היכל הקודש
בארא פארק

כסא דנחמתא

בתוך כלל אנשי שלומינו, הננו לשלוח תנחומינו מעומק לבבנו, קדם כקש"ת התלמיד הגדול אשר כל הימים לא מש מאוהל עט"ר מוהרא"ש זי"ע, במסירות נפש לדלות מהנחל נובע מקור חכמה ולעמוד כהיום להשקות העדרים הרבים מהאור הגדול, בחיבוריו היקרים מפז ושיעורים נוטפי מרגליות של אור, לעורר ולחזק נשמות ישראל לחזור אליו יתברך בדרך הקל והנעים של רבינו זי"ל

מורינו הרה"צ שליט"א

תנחומינו ישעשו על האבל הגדול בפטירת האם החשובה, אשר זכתה להקים זרע קודש להאיר את כלל ישראל

הצנועה ובעלת חסד, הלכה בדרכי אבותי' בכל נימי נפשה, ולחנך בניה ובנותיה שיחי' בדרך המסורה בתורה ויראה טהורה היתה כל מגמתה, כפה פרשה לעני בלבה הטוב והמטיב לזולתה, אמונה ובטחון בה' ואמונת צדיקים היתה חזקה בלבה והשרישה בלב צאצאיה באמת ובתמים, אשה יראת ה' היא תתהלל, ואם הבנים שמחה,

מרת רעכיל לעזער ע"ה

מנחם ציון וירושלים ינחמכם בכפליים ובמרום יושר תליץ בעדכם ובעד כל המשפחה החשובה שיחי' ובעד כל בית ישראל שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו, ויקויים יעוד קרא כי ה' יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך, ובא לציון גואל בב"א.

כה דברי המנחמים ומשתתפים בדמע
מנשה איצקאוויטש, אהרן קליטניק,
בשם כל המתפללים

// ישיבת הקול קול יעקב

עם תחילת המלחמה, הורה מורינו הרה"צ שליט"א לייסד ישיבת "הקול קול יעקב", היות ובתקופה הראשונה היה קיים איסור קיום מוסדות חינוך, אולם בזמן הזה בוודאי שצריכים יותר להעמיד שמירה יתירה ועל כן קרא הרה"צ להוסיף בתורה ועל ידי שיהיה 'הקול קול יעקב' נזכה שאין 'והידים ידי עשו'. בני הישיבה למדו שעות רבות וקראו עשרות רבות של ספרי תהילים בימים אלו, שנזכה שיעלה לרצון והמתקת הדינים לכלל עם ישראל ולגאולה ברחמים, אמן.

בתמונה: פתיחת זמן החורף בישיבה הקדושה בהשתתפות מורינו הרה"צ שליט"א, שחילק מלגות לבחורים היקרים שניצלו את הזמן היקר ושמרו על עם ישראל.

// ביקור בעיר התורה

מורינו הרה"צ שליט"א בביקור חיזוק בבני ברק, שם הגיע למסור שיחת חיזוק בבית המדרש "היכל הקודש". וניחם את המוהל הרה"ח ר' שמעיה יוזפוביץ שליט"א שישב שבעה על פטירת רעיתו ע"ה, שהיתה באה יחד עמו ליבנאל עיר ברסלב לערוך את הבריתות, להיות לעזר לבעלה במלאכת הקודש.

// לפאר ולרומם

ארון קודש חדש ומפואר נחנך ב"שטיבל מוהרא"ש".

// להחזיק ולהחיותם

אנ"ש בפעולות הפצה וחיזוק חיילי ישראל, באחת השיחות בזמן האחרון אמר מורינו שליט"א: "היתכן ש"גדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני השכינה"? אלא בוודאי הכוונה היא שדואגים לכל המחסור בגשמיות, ויחד עם זה מדברים כמה דיבורי אמונה, וגורמים לכך שגם האורח יתחיל לקבל פני השכינה, לכן זה יותר גדול".

// תפילת החיד"א

תפילת החיד"א זי"ע ופרק פ"ג בתהילים שקרא מורינו הרה"צ שליט"א להפיץ בימי המלחמה כפי הוראות מוהרא"ש זי"ע, הופץ ברבים לאור המצב.

ישמע אל!

לשמוע חדשות? איך ננצח את האויב? איך אפשר להיות שמורים בזמן הזה? נופל בדכאון ועצבות מהמצב הקשה? מה באמת שומר עלינו?

טללי חיזוק והדרכה לרגל המצב מתוך שיחות מורינו הרה"צ שליט"א

יִשְׁמַע-אֵל!

בְּפִרְקֵי דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר' (פֶּרֶק ל"ב) מוּבָא עִנְיָן שֶׁמְּאֹד נוֹגֵעַ לָנוּ, בָּעֵת הַזּוֹ שֶׁבְּנֵי יִשְׁמָעֵאל רוֹצִים לְהַזִּיק לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנָא לִצְלָן, אוֹמֵר הַתַּנָּא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל: "לָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל? שֶׁעָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל נַאֲקַת יִשְׂרָאֵל מִמָּה שֶׁעֲתִידִין בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים", זֶה הַכֹּחַ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד כָּל שׂוֹנְאֵיהֶם - לִזְכֹּר אֶת הָעִנְיָן הַזֶּה, דַּוְקָא בְּעֵת כָּזוֹ מִתְגַּלָּה הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֲפִלּוּ שֶׁעוֹבֵר מַה שֶּׁעוֹבֵר - אֲנַחְנוּ לֹא מִתְיָאֲשִׁים, אֲנוּ יוֹדְעִים שֶׁ"יִשְׁמַע אֵל אֶת צַעֲקָתֵנוּ"! וְכָל מַה שֶּׁחוֹשְׁבִים בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל לַעֲשׂוֹת, הֵיוֹ לֹא תִּהְיֶה, לְעַם יִשְׂרָאֵל, הַכֹּל יָשׁוּב עַל רֹאשָׁם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִנָּצְלוּ וְיִתְרוֹמֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל.

"לָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל? שֶׁעָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל נַאֲקַת יִשְׂרָאֵל מִמָּה שֶׁעֲתִידִין בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים", זֶה הַכֹּחַ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד כָּל שׂוֹנְאֵיהֶם - לִזְכֹּר אֶת הָעִנְיָן הַזֶּה

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תַּנְחוּמָא תּוֹלְדוֹת ה), שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם כְּמוֹ כִּבְשָׂה אַחַת בֵּין שִׁבְעִים זְאֵבִים; בֵּין אֻמּוֹת הָעוֹלָם, שֶׁהֵם קְלִפּוֹת קָשׁוֹת, רוֹצְחִים וּבַעֲלֵי מִדּוֹת מְאֹד גְּרוּעוֹת, וּבְנֵדַאי צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּשְׁמִירָה עֶלְיוֹנָה בְּכָל עֵת וּבְכָל רֶגַע, וְצָרִיךְ לָדַעַת שֶׁ"הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל", אָסוּר לָנוּ לְפַחֵד מִשּׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבָּעוֹלָם, אֶלָּא רַק לָשִׂים כָּל בִּטְחוֹנֵנוּ עַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּלְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו!

רַבֵּנוּ זַ"ל אוֹמֵר (בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א, סִימָן כא), שֶׁהַצַּעֲקוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל מְבִיאוֹת אֶת הַיְשׁוּעָה, כְּמוֹ הַצַּעֲקָה שֶׁצּוֹעֶקֶת הַיּוֹלֶדֶת לִפְנֵי הַלֵּדָה, אִם אָדָם רוֹצֶה לְהוֹלִיד אֶת הַמֹּחִין - לְהוֹלִיד יְשׁוּעוֹת - צְרִיכִים לִצְעֹק הַרְבֵּה אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא!, כְּשֶׁאָדָם חָזָק בָּזֶה, אֲזַי הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה נִכְנֶסֶת בּוֹ בְּכָזֶה כֹּחַ גָּדוֹל, שֶׁזֶּה דּוֹחֶה אֶת כָּל הַגְּזֵרוֹת, מְבַטֵּל אֶת כָּל כֹּחַ אֻמּוֹת הָעוֹלָם.

לְחַזֵּק נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל

בִּזְמַנִּים כָּאֵלּוּ צְרִיכִים לְהַרְבּוֹת מְאֹד בַּעֲשַׂיַּת צְדָקָה וָחֶסֶד עִם אֲחֵרִים; אֵיזֶה קִדּוּשׁ ה' עוֹשִׂים בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּיִבְנְאֵל, שֶׁמְּבִיאִים לַחַיָּלִים אֹכֶל חַם וּשְׁתִיָּה וְכוּ', זֶה הִתְפָּרְסֵם בְּכָל שִׁכְבוֹת הָעָם מַמָּשׁ, אַשְׁרֵי וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצְדָקָה וָחֶסֶד. בְּיִבְנְאֵל יֶשְׁנוֹ אַרְגּוּן קָדוֹשׁ 'זִכְרוֹן חַיָּה', שֶׁהוֹלְכוֹת נָשִׁים צְדָקָנִיּוֹת לְבָתֵּי רְפוּאָה לְחַלֵּק אֹכֶל וּשְׁתִיָּה, וּלְשַׂמֵּחַ אֶת הַשּׁוֹהִים בְּמְקוֹמוֹת אֵלּוּ, זֶהוּ הַדָּבָר הֲכִי גָּדוֹל שֶׁיֵּשׁ, זֶה מַה שֶּׁיַּצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל אֵלּוּ שֶׁרוֹצִים לְהָרַע לָנוּ!

וְאַחַר שֶׁזּוֹכִים לְהַחֲיוֹת אֶת הָאַחֵר בְּדִבְרֵי מַאֲכָל וּשְׁתִיָּה - כַּמָּה נִפְלָא שֶׁמַּכְנִיסִים גַּם אֵלּוּ דִּבּוּרֵי אֱמוּנָה וְהִתְחַזְּקוּת מִלְּמוּדֵי הַצַּדִּיקִים, וְזוֹהִי הַשְּׁלֵמוּת בְּצְדָקָה וָחֶסֶד, שֶׁאָכֵן הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן הוּא לָתֵת לַשֵּׁנִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת, לֹא לוֹמַר לוֹ 'דְּרָשׁוֹת' שְׁלֵמוֹת וְהוּא רָעֵב וְצָמֵא... רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, תְּשׁוּבָה פד):

'תִּקּוּן הַגּוּף קֹדֶם לְתִקּוּן הַנֶּפֶשׁ - קֹדֶם כָּל שֶׁהַגּוּף יִהְיֶה שָׂבֵעַ וְרָווּי, וְאַחַר כָּךְ יְכוֹלִים לְחַזֵּק אֶת הַשֵּׁנִי, לְעוֹדְדוֹ וּלְשַׂמְּחוֹ בְּדִבּוּרֵי אֱמוּנָה וְחִזּוּק נִפְלָא.

וְזֶה מֵיָּחֵד לִזְמַנִּים אֵלּוּ, שֶׁקּוֹרִים דְּבָרִים לֹא פְּשׁוּטִים, יֵשׁ כָּאֵלּוּ שֶׁצְּרִיכִים הֲמוֹן רַחֲמִים רַבִּים מִן הַשָּׁמַיִם, וּצְרִיכִים לְהִתְעוֹרֵר לָזֶה בְּיוֹתֵר: דָּבָר רִאשׁוֹן - לְהַחֲיוֹת בְּדִבְרֵי מַאֲכָל אֶת אֲחֵרִים שֶׁצְּרִיכִים, וּבְאוֹתוֹ זְמַן לְדַבֵּר כַּמָּה דִּבּוּרֵי אֱמוּנָה, לְחַזֵּק אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל - חַיָּלֵי יִשְׂרָאֵל - עִם אֱמוּנָה בַּה' זֶה הַדָּבָר הֲכִי גָּדוֹל!

כּוֹחֵנוּ בְּפִינוּ

מוֹהֲרָא"שׁ הַקָּדוֹשׁ הָיָה אוֹמֵר בִּזְמַנִּים כָּאֵלּוּ שֶׁצְּרִיכִים לְהַגִּיד הַרְבֵּה אֶת מִזְמוֹר פ"ג בְּתִהִלִּים, שֶׁהוּא נִתְקַן בְּמְיֻחָד עַל זְמַן מִלְחָמָה, וְגַם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל מְזַכְּרִים בְּמִזְמוֹר הַזֶּה, כְּשֶׁמְּבַקְּשִׁים שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר עַל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִכָּל מְזִמּוֹת הַגּוֹיִים וְהָרוֹצְחִים וְאִמּוֹת הָעוֹלָם שֶׁרוֹצִים לְכַלּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הָיוֹ לֹא תִּהְיֶה, וַאֲנַחְנוּ חוֹגְרִים אֶת עַצְמֵנוּ עִם אֱמוּנָה וּבִטָּחוֹן וְהַרְבֵּה תְּפִלָּה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

וְכֵן הָיָה מוֹהֲרָא"שׁ מוֹרֶה לוֹמַר אַחַר מִזְמוֹר זֶה אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקֵּן מָרָן הַחִיד"א זַ"ל, וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה לִהְיוֹת רָגִיל בָּזֶה עַכְשָׁו, וְכֵן לְבַקֵּשׁ בַּלָּשׁוֹן הַפְּרָטִית שֶׁלּוֹ רַחֲמִים עַל כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְוַדַּאי בְּזִכּוּת זֶה נִזְכֶּה לִרְאוֹת בַּהֲרָמַת קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, וּבְמִפָּלָת כָּל אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ לְגַמְרֵי.

אִם מְפָרְסְמִים זְהִירוּת וְכָל מִינֵי תַּקָּנוֹת, צְרִיכִים לְהִזָּהֵר בְּתַכְלִית, לֹא לִהְיוֹת חָכָם בְּעֵינָיו, אֲבָל הָעִקָּר לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בֶּאֱמוּנָה וּתְפִלָּה, לְעֵזֹר בְּכָל מַה שֶּׁיְּכוֹלִים לַעֲזֹר, בְּתוֹרָה - לְזָכֹר אֶת דִּבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה ס"ה כ): שֶׁכָּל זְמַן שֶׁקּוֹלוֹ שֶׁל יַעֲקֹב מְצַפְצְפִים בְּבָתֵּי כְּנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת, אֵין הַיָּדַיִם שֶׁל עֵשָׂו שׁוֹלְטוֹת, לִזְכֹּר אֶת זֶה טוֹב! לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר בִּלְמוּד תּוֹרָה בִּתְפִלָּה, בְּתִהִלִּים, בַּעֲשַׂיַּת צְדָקָה וְחֶסֶד, שֶׁהַכֹּל יַעְסְקוּ בְּקוֹל קוֹל יַעֲקֹב, וְכָכָה נְבַטֵּל אֶת יְדֵי עֵשָׂו, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כֹּחַ וְשׁוּם שְׁלִיטָה.

כָּתוּב בַּזֹּהַר שֶׁכְּשֶׁיָּצָא נֹחַ מֵהַתֵּבָה הוּא בָּכָה מְאֹד לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כָּתוּב בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָנָה בְּלָשׁוֹן חֲרִיפָה: "רָעָיָא שָׁטְיָא", "עַכְשָׁו אַתָּה בּוֹכֶה?! לָמָּה לֹא הִתְאַמַּצְתָּ לְהִתְפַּלֵּל לְהַמְתִּיק אֶת זֶה לְפָנַי כֵּן?!". מַה הַלִּמּוּד מִזֶּה?, הַאִם בִּשְׁבִיל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ? אֵין זֶה אֶלָּא לְלַמֵּד אוֹתָנוּ לְדוֹרוֹת עוֹלָם, שֶׁכָּל אֶחָד יִהְיֶה בִּבְחִינַת נֹחַ הַזֶּה, אִם הוּא רוֹאֶה אֵיזֶה חֻרְבָּן רַחֲמָנָא לִצְלָן, דְּבָרִים חֲמוּרִים שֶׁנַּעֲשִׂים, שֶׁיַּעֲשֶׂה הַכֹּל לְהַעֲמִיד אֶת זֶה, לְהִתְחַזֵּק בֶּאֱמוּנָה וּלְהִתְפַּלֵּל עַל כָּלָם. וּרְאשׁוֹן יַצִּיל אֶת אַנְשֵׁי בֵּיתוֹ, לִרְאוֹת שֶׁבַּבַּיִת יִהְיֶה שָׁלוֹם אֲהָבָה אֱמוּנָה שִׂמְחָה.

> "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה בְּוַדַּאי גֵּאֶה עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים!"... הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל!, לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַזְכִּירִים רַק זְכֻיּוֹת טוֹבוֹת וְהַמְלָצוֹת נִפְלָאוֹת עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְזֶה בְּוַדַּאי מַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים וּמַמְשִׁיךְ חֲסָדִים וְרַחֲמִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל.

לְהַזְכִּיר זְכֻיּוֹת

צְרִיכִים לִזְכֹּר הֵיטֵב: פַּחַד, חֲרָדוֹת וּבֶהָלָה, לֹא מוֹעִילִים כְּלוּם!

אֶלָּא מַה? כָּל אֵלּוּ הַשְּׁמוּעוֹת שֶׁשּׁוֹמְעִים צְרִיכִים רַק לִדְחֹף אֶת הָאָדָם לְעוֹרֵר רַחֲמֵי ה', לוֹמַר בְּפֶה מָלֵא: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תְּרַחֵם עָלֵינוּ, תִּרְאֶה מַה הַהֶבְדֵּל בֵּין יְהוּדִי לְגוֹי, תִּרְאֶה אֵיךְ הַגּוֹיִם מִתְנַהֲגִים - פְּרִיאֵי אָדָם, וּלְעֻמַּת זֹאת תִּרְאֶה, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵיזֶה עַם קָדוֹשׁ יֵשׁ לְךָ, יְהוּדִים קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים! שֶׁיְּהוּדִי, אֵיזֶה מַצָּב שֶׁהוּא רַק, אֲבָל הוּא יְהוּדִי, הוּא לֹא רוֹצֶה, לֹא פֶּרֶא אָדָם"...

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ שֶׁאֲפִלּוּ הַיְּהוּדִי הֲכִי פָּשׁוּט וַהֲכִי גָּרוּעַ, אִם שַׁיָּךְ בִּכְלָל לְהַגִּיד כָּכָה עַל יְהוּדִי, הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַגּוֹי הֲכִי "מְכֻבָּד", כֻּלָּם רוֹצְחִים וּפִרְיאֵי אָדָם, אֲפִלּוּ לֹא בְּנֵי אָדָם בִּכְלָל. שָׁמַעְתִּי מִמּוֹהֲרָא"שׁ זִי"ע, שֶׁפַּעַם בָּאוּ לְחַתֵּן חַיִּים זִי"ע וְשָׁאֲלוּ אוֹתוֹ: הֲרֵי כָּתוּב עַל בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל "וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם, יָדוֹ בַכֹּל וְיַד כֹּל בּוֹ", וְאֵיךְ רוֹאִים שֶׁיֵּשׁ מֵהֶם רוֹפְאִים, מְהַנְדְּסִים, אֲנָשִׁים חֲכָמִים, נַעֲנָה הָחַתֵּן חַיִּים: אִם הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה אָמְרָה כָּכָה - הוּא פֶּרֶא אָדָם!, יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֵיזוֹ חָכְמָה אֲבָל הוּא רוֹפֵא פֶּרֶא אָדָם, מְהַנְדֵּס פֶּרֶא אָדָם...

צְרִיכִים לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל תָּמִיד: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה בְּוַדַּאי גֵּאֶה עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים!"... הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל!, לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַזְכִּירִים רַק זְכֻיּוֹת טוֹבוֹת וְהַמְלָצוֹת נִפְלָאוֹת עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְזֶה בְּוַדַּאי מַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים וּמַמְשִׁיךְ חֲסָדִים וְרַחֲמִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַאִם מֻתָּר לְהִסְתַּכֵּל בַּחֲדָשׁוֹת וְסִרְטוֹנִים מֵהַמִּלְחָמָה?

לְכְבוֹד מוֹרֵנוּ הָרַב הַצַּדִּיק שְׁלִיט"א.
רְצִיתִי לִשְׁאֹל לְגַבֵּי צְפִיָּה בַּחֲדָשׁוֹת אוֹ בְּסִרְטוֹנִים שֶׁהֵם מְפֹרְסָמִים, הַאִם שַׁיָּךְ לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם? כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה מַחֲלִישׁ אֶת הָאֱמוּנָה. וְאֵיךְ מִתְגַּבְּרִים עַל הַיֵּצֶר הָרַע הַזֶּה שֶׁל הַסַּקְרָנוּת לִצְפִיָּה בְּסִרְטוֹנִים הָאֵלּוּ? וּמֵאֵידָךְ גִּיסָא הֲרֵי חוֹבָה לְהִתְעַדְכֵּן בְּכָל מַה שֶּׁקּוֹרֶה וְלִהְיוֹת גַּם בְּקִרְקַע. מַה הָעֵצָה שֶׁל הָרַב לָזֶה? שֶׁתִּהְיֶה תּוֹעֶלֶת לְכָל הַקְּהִלָּה הַמְפֹאָרֶת וּלְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ח תִּשְׁרֵי תשפ"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוּב סֶלָה אֶל יְדִידִי ... נֵרוֹ יָאִיר וְיִזְרַח

לְנָכוֹן קִבַּלְתִּי מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁאֵלָתְךָ בְּעִנְיַן צְפִיָּה בַּחֲדָשׁוֹת אוֹ בַּסִּרְטוֹנִים שֶׁמְּפֹרְסָמִים בְּכָל הַמְּדִיָּה עַל הַמִּלְחָמָה, תֵּדַע בִּידִיעָה בְּרוּרָה וְחַד מַשְׁמָעִית **שֶׁזֶּה אָסוּר בְּהֶחְלֵט וּבְאִסּוּר חָמוּר מְאֹד,** זֶה בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב "סוֹף כָּל סוֹף זֶה מַחֲלִישׁ הָאֱמוּנָה" רַחֲמָנָא לִצְלָן, וְאֵיךְ מָתַי לְהִתְקָרֵב לְאֵיזֶה דָּבָר שֶׁמַּחֲלִישׁ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, הֲרֵי זוֹהִי הַסַּתָּת הַנֶּחָשׁ הַקַּדְמוֹנִי לְאָדָם וְחַוָּה "וִהְיִיתֶם כֵּאלֹקִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע", תִּרְאֶה אֶת הַטּוֹב וְגַם אֶת הָרַע וְאָז תֵּדַע אֵיךְ לְהַבְדִּיל בֵּינֵיהֶם, אֲבָל זֶה שֶׁקֶר מֻחְלָט, כִּי מִיָּד שֶׁרוֹאֶה אֶת הָרַע זֶה נִדְבָּק בּוֹ בִּפְנִימִיּוּתוֹ רַחֲמָנָא לִצְלָן, וְאָז לֹא יוֹעִיל לוֹ גַּם הַרְבֵּה נֶתֶר וּבוֹרִית לְהָנָקוֹת מִזֶּה, וְעַל כֵּן הַפַּקַּח בְּדַעְתּוֹ לֹא יִתְקָרֵב אֶל זֶה כְּלָל, וּבָזֶה יַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ וְהַנְּפָשׁוֹת הַתְּלוּיוֹת בּוֹ, וְיִזְכֶּה לִרְאוֹת בִּישׁוּעַת ה' שֶׁבֹּא יָבוֹא לֹא יְאַחֵר.

וּבְמֶה שֶׁאַתָּה שׁוֹאֵל אֵיךְ מִתְגַּבְּרִים עַל הַיֵּצֶר הָרַע שֶׁל "סַקְרָנוּת"? הַתְּשׁוּבָה הִיא, שֶׁאוֹמְרִים לַיֵּצֶר הָרַע שֶׁל סַקְרָנוּת **"לֹא"! בְּאַלֶּף גָּדוֹל,** וְלֹא מַתְחִילִים לְהִתְקָרֵב כְּלָל לִדְבָרִים כָּאֵלּוּ, כִּי תֵּדַע שֶׁזֶּה חֵלֶק גָּדוֹל מִן הָרְצִיחָה שֶׁל הָרוֹצְחִים יִמַּח שְׁמָם וְזִכְרָם, לְפַרְסֵם דְּבָרִים אֵלּוּ בֵּין שְׁכֻבוֹת הָעָם וּלְהַחֲלִישׁ רוּחָם וְאֹמֶץ לִבָּם, וְהַמְּתַפֵּתָּה לְהִסְתַּכֵּל בִּדְבָרִים אֵלּוּ הוּא פָּשׁוּט מוֹסֵר עַצְמוֹ בְּיָדָם רַחֲמָנָא לִצְלָן, וְעַל כֵּן שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ יִתְרַחֵק מִזֶּה לְגַמְרֵי.

אוֹדוֹת הַחוֹבָה לִהְיוֹת גַּם בַּקִּרְקַע וּלְהִתְעַדְכֵּן מִכָּל מַה שֶּׁקּוֹרֶה, הַחוֹבָה הִיא לְהַרְבּוֹת בִּתְפִלָּה וְתַחֲנוּנִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּנָּצְלוּ מִכָּל שׂוֹנְאֵיהֶם וְאוֹיְבֵיהֶם, וְדֵי וְהוֹתֵר מַה שֶּׁשּׁוֹמְעִים עַל הָרַחוֹב הַשָּׁמוּעוֹת הַקָּשׁוֹת רַחֲמָנָא לִצְלָן, וּלְהִתְעוֹרֵר מִזֶּה מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיְּרַחֵם עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא צְרִיכִין לְהִכָּנֵס לְסִרְטוֹנִים מַגְעִילִים הַמַּבְהִילִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, שֶׁזֶּה לֹא מוֹעִיל כְּלוּם, רַק גּוֹרֵם חֲלִישׁוּת הַדַּעַת וְסִיּוּטִים קָשִׁים לִנְעָרִים וְלִזְקֵנִים גַּם יַחַד.

עַל כֵּן בְּרַח לְךָ מִכָּל מִינֵי הֲסָתוֹת כָּאֵלּוּ, וְתִקְבַּע לְעַצְמְךָ זְמַן לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתֹאמַר בַּעֲדָם הַרְבֵּה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, וּבִפְרָט מִזְמוֹר פ"ג עִם הַתְּפִלָּה שֶׁלְּאַחֲרָיו מִפִּי הַחִיד"א זַ"ל, וּכְמוֹ שֶׁתִּקֵּן לָנוּ מוֹהַרְא"ש זַ"ל, וְיַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכֶּה לִרְאוֹת בִּמְהֵרָה בְּהַרְמַת קֶרֶן יִשְׂרָאֵל וּבְמַפֶּלֶת כָּל שׂוֹנְאֵינוּ וְאוֹיְבֵנוּ לְגַמְרֵי, וְיִתְגַּלֶּה שְׁכִינַת עֻזּוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְיִהְיֶה תִּקּוּן הַשָּׁלֵם בֶּאֱמֶת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ.

שְׁמִירָה וּבִטָּחוֹן!

כְּשֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ בִּידִיעָה בְּרוּרָה שֶׁרַק הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, זוֹ הַשְּׁמִירָה הֲכִי גְּדוֹלָה, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ "אִם ה' לֹא יִשְׁמָר עִיר - שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר"; אִם אָדָם חוֹשֵׁב "כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי" - 'אֲנִי שׁוֹמֵר, זֶה בַּכֹּחַ שֶׁלִּי, בְּנֶשֶׁק שֶׁלִּי', זֶה לֹא שָׁוֶה כְּלוּם.

אָכֵן, רַבֵּנוּ זַ"ל אוֹמֵר סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה סִימָן צ"ו, וְסִימָן ק"א שֶׁצָּרִיךְ לְהֵעָרֵךְ וְלַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁצָּרִיךְ בַּמִּלְחָמָה; אֲבָל הָעִקָּר הוּא לָדַעַת שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוּא מַנְהִיג אֶת הַכֹּל, אָדָם שֶׁהוּא חָזָק בֶּאֱמוּנָה זוֹ - זוֹהִי הַשְּׁמִירָה הֲכִי גְּדוֹלָה.

וְעַל כֵּן, זֶהוּ הַמֶּטָּל עָלֵינוּ בְּעֵת זוֹ, לְהִתְעוֹרֵר מֵחָדָשׁ בֶּאֱמוּנָה אֲמִתִּית בַּה' יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מִתְבַּטֵּא בַּתְּפִלָּה שֶׁלָּנוּ! לְבַקֵּשׁ עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַפְּצוּעִים, שֶׁיִּהְיוּ יְשׁוּעוֹת לְכֻלָּם, וְכָל הַשְּׁבוּיִים יֵצְאוּ וְיִשְׁתַּחְרְרוּ לְשָׁלוֹם, לְהַרְבּוֹת בִּתְפִלּוֹת! זֶה מַה שֶּׁמְּהַשָּׁמַיִם מְבַקְּשִׁים מֵאִתָּנוּ, וַאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לָדַעַת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אֶת הַכֹּחַ הַזֶּה, וְלִזְכֹּר הֵיטֵב שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה לַתְּפִלּוֹת שֶׁלָּנוּ.

עַל יְשֻׁמָּעֵאל נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית טז, יב): "וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם", וּכְנֶגֶד הַפֶּרֶ"א הַזֶּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים שְׁמִירָה, לִהְיוֹת אֶפ"ר - "זֶה לְעֻמַּת זֶה" כְּנֶגֶד הַטֻּמְאָה, מַה שֶּׁאַבְרָהָם אָבִינוּ אָמַר (שָׁם יח, כז): "אָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר" - לְהִתְבַּטֵּל, לָדַעַת שֶׁאֵין שׁוּם כֹּחַ בָּעוֹלָם מִלְּבַד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי כָּל זֶה נִצּוֹלִים מִכָּל רַע.

שֶׁיִּהְיֶה רֹגַע

צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לִשְׁמֹר עַל הַבַּיִת שֶׁלּוֹ וְלַעֲשׂוֹת הַכֹּל שֶׁיִּהְיֶה מָקוֹם שֶׁל קְדֻשָּׁה, רֹגַע, אֱמוּנָה וְהַצָּלָה, לְהַכְנִיס אֶל תּוֹךְ הַתֵּבָה שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, לֹא כְּדַאי בָּאֱמֶת לְהֶחָשֵׁף לְמָה שֶׁקּוֹרֶה בַּחוּץ, אַתָּה עָכְשָׁו בְּתוֹךְ הַתֵּבָה - אַל תִּפְתַּח אֶת הַחַלּוֹן! אַתָּה מֻכְרָח לִשְׁמֹעַ אֶת כָּל הַחֲדָשׁוֹת, כָּל רֶגַע לָדַעַת מַה קּוֹרֶה?! אַתָּה חַיָּב לִרְאוֹת אֶת הַסִּרְטוֹנִים וְהַמְּדִיָּה הַמַּטְרִיפִים אֶת הַדַּעַת?!

אֱמֶת שָׁמָּה שֶׁקָּרָה זֶה צַעַר וְיָגוֹן גָּדוֹל מְאֹד, וּמִתְאַבְּלִים עַל זֶה, אֲבָל מַה עוֹשִׂים? נוֹפְלִים בַּמִּטָּה בְּיֵאוּשׁ וְנִכְנָסִים תַּחַת הַשְּׁמִיכָה וְזֶהוּ? זֶה יַצִּיל אוֹתָךְ?! כְּמַעֲשֶׂה הַבַּת יַעֲנָה שֶׁהִיא מַכְנִיסָה אֶת רֹאשׁ שֶׁלָּהּ לְתוֹךְ הַחוֹל וְכָךְ הִיא לֹא רוֹאָה כְּלוּם...

הָבָה נִהְיֶה חֲכָמִים לָקַחַת מִזֶּה הִתְחַזְּקוּת, לְהַתְחִיל מֵחָדָשׁ, לֹא לְהַכְנִיס לְפַחְדִים וַחֲרָדוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, שֶׁזֶּה לֹא מוֹעִיל שׁוּם דָּבָר, שֶׁזֶּה רַק יִדְחֹף אוֹתָנוּ לָדַעַת מֵהַכֹּחַ שֶׁיֵּשׁ לָנוּ - לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ.

נשק תמידי

פלוגת חיילים הנמצאת בעומק החזית בצפון הארץ, קיבלו כמה שעות הפוגה מהקרב ובחרו לנצלם ביבנאל עיר ברסלב, עקב היכרות מוקדמת עם המפיצים הקדושים מימים ימימה, לאחר תפילה ברוב עם, אמירת תפילת החיד"א, וסעודת ערב מושקעת מלאה שמחה ודברי חיזוק מתורת הצדיק האמת, זכו להכנס להתברך מפי מורינו הרה"צ שליט"א, שמסר לפניהם שיחת חיזוק בה עוררם על כמה נקודות יקרות שישמרו עליהם מפני אויבי ישראל.

•

אַחִים יְקָרִים! הִנֵּה יֵשׁ לָכֶם תַּפְקִיד קָדוֹשׁ מִן הַשָּׁמַיִם, לִשְׁמֹר עַל עַם יִשְׂרָאֵל; אֶכֶן, מִצַּד אֶחָד זוֹ אַחֲרָיוּת גְּדוֹלָה וּזְכוּת גְּדוֹלָה, שֶׁיֶּשְׁנָם יְהוּדִים הַמּוּכָנִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַכֹּל כְּדֵי לִשְׁמֹר עַל עַם יִשְׂרָאֵל, זֶה בַּשָּׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, אֲבָל מִצַּד שֵׁנִי עֲלֵיכֶם לָדַעַת שֶׁיֵּשׁ בְּכֹחֲכֶם בֶּאֱמֶת לַעֲשׂוֹת נִפְלָאוֹת בְּשָׁבִיל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ? אָמְנָם אַתֶּם חַיָּלִים בְּגַשְׁמִיּוּת - עִם מַדִּים וְנֵשֶׁק וְכוּ', אֲבָל בְּאוֹתוֹ זְמַן אַתֶּם גַּם כֵּן חַיָּלִים בְּרוּחָנִיּוּת, וּבָזֶה יֵשׁ לָכֶם כֹּחַ לְהַעֲבִיר מֶסֶר חָזָק וּמוּרָם, שֶׁהַכֹּחַ שֶׁלָּנוּ זֶה הַכֹּחַ שֶׁל אֲבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם, הוּא שֶׁנּוֹתֵן לָנוּ אֶת הַכֹּל, הוּא הַשּׁוֹמֵר עָלֵינוּ, וְהוּא נוֹתֵן לָנוּ אֶת הַכֹּחַ! הוּא זֶה שֶׁמַּפִּיל וּמוֹחֵק אֶת כָּל אוֹיְבֵנוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ לְגַמְרֵי!

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת חֲזָקִים מְאֹד בֶּאֱמוּנָה, וְלָדַעַת הֵיטֵב אֶת הַפָּסוּק "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל" (דְּבָרִים ח', י"ח) - אִם אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בְּשֵׁם ה' - אֲנַחְנוּ מַצְלִיחִים בְּכָל הָעִנְיָנִים! אָמְנָם יֵשׁ לָנוּ נֶשֶׁק גַּשְׁמִי, אֲבָל יַחַד עִם זֹאת יֵשׁ לָנוּ גַּם נֶשֶׁק רוּחָנִי, וּמַהוּ? מִצְוַת צִיצִית וּמִצְוַת תְּפִלִּין! אַשְׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהִתְאַמֵּץ בְּמִצְוַת צִיצִית; הַצִּיצִית הִיא שְׁמִירָה! וְכֵן אַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מְוַתֵּר עַל מִצְוַת תְּפִלִּין - חוֹטֶף אֵיזֶה זְמַן בַּבֹּקֶר, אֲפִלּוּ כַּמָּה דַּקּוֹת, כְּדֵי לְהָנִיחַ תְּפִלִּין, כִּי "הַמַּנִּיחַ תְּפִלִּין זוֹכֶה לְחַיִּים" (מִנְחוֹת מ"ד.).

וְהָעִוֹלָה עַל הַכֹּל - הוּא הַפֶּה שֶׁלָּכֶם, כִּי כָּאָמוּר, זוֹהִי זְכוּת גְּדוֹלָה לִשְׁמֹר עַל עַם יִשְׂרָאֵל, זוֹ לֹא עֲבוֹדָה קַלָּה, כָּלָנוּ מְבִינִים אֶת זֶה מְאֹד, וּמִתְפַּלְלִים בְּוַדַּאי שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, וְשֶׁיִּהְיֶה לָכֶם כֹּחַ וְרַק תַּצְלִיחוּ, אֲבָל תִּזְכְּרוּ תָּמִיד מַה יֵּשׁ אִתָּנוּ... לֹא מְשֻׁנֶּה בְּאֵיזֶה מָצָב אַתָּה נִמְצָא עַכְשָׁו, בְּאֵיזֶה מָתָח בְּלָשֶׁהוּ, אַתָּה פּוֹתֵחַ אֶת הַפֶּה: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תִּשְׁמֹר עָלֵינוּ! אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁאַתָּה כָּאן, וְאַתָּה וַדַּאי שׁוֹמֵר עָלֵינוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָנוּ כֹּחַ לִרְאוֹת בְּמַפַּלְתָּם שֶׁל כָּל שׂוֹנְאֵנוּ!"... כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ אֶת זֶה אָז הוּא כְּבָר מְקַבֵּל עֲבוֹדָה אַחֶרֶת לְגַמְרֵי, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה לֹא "כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי", חַס וְשָׁלוֹם, אֶלָּא זֶה רַק הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא...

הַפֶּה שֶׁל הָאָדָם - זֶה הַנֶּשֶׁק שֶׁלּוֹ! אֶכֶן, יֵשׁ לָכֶם בַּחֲגוֹרָה אֶת הַנֶּשֶׁק - אֶקְדָּח וְכוּ', אֲבָל הַדָּבָר שֶׁהוּא תָּמִיד עֲלֵיכֶם זֶה הַפֶּה! לֹא מְשֻׁנֶּה אֵיפֹה אַתֶּם נִמְצָאִים, מָקוֹם גָּבוֹהַּ אוֹ מָקוֹם נָמוּךְ, בְּתוֹךְ מְעָרָה אוֹ עַל גַּבֵּי צוּק רָם, לֹא מְשֻׁנֶּה אֵיפֹה, תָּמִיד יֵשׁ לָכֶם אֶת הַפֶּה שֶׁלָּכֶם! וְזֶה הַדָּבָר הֵכִי חָשׁוּב... הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ: "אֲנִי רוֹצֶה לִשְׁמֹעַ אֶת הַקּוֹל שֶׁלָּכֶם - 'הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ', רַק תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי!" דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים פא, יא): "הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ" - מָה הַפֵּרוּשׁ "הַרְחֶב"? הַרְחִיב אֶת הַדִּבּוּר, 'הַרְחֵב' זֶה אוֹתִיּוֹת 'הַחֶרֶב', הַחֶרֶב שֶׁלְּךָ הוּא פִּיךָ! וּכְמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים קמט) עַל הַפָּסוּק (תְּהִלִּים קמט, ו) "רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם": 'חַרְבָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל - פִּיהֶם'!

זֶה הַנֶּשֶׁק הָאֲמִתִּי שֶׁלָּכֶם: צִיצִית וּתְפִלִּין; לְפָנֵי שֶׁאַתֶּם מַתְחִילִים לָצֵאת לְאֵיזֶה מָקוֹם וְכוּ', תַּקְפִּידוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין, אֲפִלּוּ כַּמָּה דַּקּוֹת, לְהַגִּיד "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" עִם תְּפִלִּין, הֲרֵי עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְחַיִּים! וְכֵן שֶׁיִּהְיֶה עֲלֵיכֶם צִיצִית - זֶה הַנֶּשֶׁק!

אֲסַפֵּר לָכֶם אֶת שֶׁרָאִיתִי בְּעֵינַי אֵצֶל מוֹהַרָ"שׁ הַקָּדוֹשׁ - הַצַּדִּיק מִיבְנְאֵל, שֶׁפַּעַם בְּהִיוֹתוֹ בְּשִׂדֵה הַתְּעוּפָה, שְׁאָלוּהוּ "יֵשׁ לְךָ נֶשֶׁק?" [כְּדַרְכָּם שֶׁהֵם שׁוֹאֲלִים כָּל אֶחָד אִם מַחֲזִיק עָלָיו נֶשֶׁק וְכוּ'], עָנָה וְאָמַר מוֹהַרָ"שׁ הַקָּדוֹשׁ: "בְּוַדַּאי שֶׁיֵּשׁ לִי נֶשֶׁק!"... וּמֵיָּד הִגְבִּיהַּ אֶת חוּטֵי הַצִּיצִית וְאָמַר לָהֶם: "זֶה הַנֶּשֶׁק שֶׁלִּי!"... כִּי זֶהוּ הַנֶּשֶׁק הַקָּדוֹשׁ שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל!

מוֹהַרָ"שׁ הַקָּדוֹשׁ, פַּעַם בְּהִיוֹתוֹ בְּשִׂדֵה הַתְּעוּפָה, שְׁאָלוּהוּ "יֵשׁ לְךָ נֶשֶׁק?" עָנָה וְאָמַר מוֹהַרָ"שׁ הַקָּדוֹשׁ: "בְּוַדַּאי שֶׁיֵּשׁ לִי נֶשֶׁק!"... וּמֵיָּד הִגְבִּיהַּ אֶת חוּטֵי הַצִּיצִית וְאָמַר לָהֶם: "זֶה הַנֶּשֶׁק שֶׁלִּי!"...

וְהַדָּבָר הַשְּׁלִישִׁי הוּא: תְּפִלָּה; 'תְּפִלָּה' זֶה לֹא רַק כְּשֶׁאֲנִי אוֹחֵז סִדּוּר אוֹ תְּהִלִּים, וְאִם לֹא - אָז לֹא מִתְפַּלְלִים... **תְּפִלָּה זֶה שֵׁם תָּמִיד!** הַפֶּה שֶׁלָּכֶם הוּא תָּמִיד מוּכָן וּמְזֻמָּן לְדַבֵּר בָּרוּךְ אֵל הַקָּדוֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ **מִמֶּנּוּ הַכֹּל! תִּזְכְּרוּ הֵיטֵב: כָּל מִלָּה זֶה יַהֲלוֹם! כָּל מִלָּה שֶׁאַתָּה מוֹצִיא מֵהַפֶּה שֶׁלְּךָ, זֶה יַהֲלוֹם שֶׁיִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם מֵהַכֹּל! זֶה מַמָּשׁ כְּמוֹ לִירֹת כַּדּוּרִים מִתּוֹךְ הָרוֹבֶה...** אָמְנָם אֲנַחְנוּ לֹא זוֹכִים לִרְאוֹת אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינֵינוּ, אֲבָל עוֹד יַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּרְאֶה זֹאת בְּחוּשׁ וְיִתְגַּלֶּה לָנוּ מַה פָּעַל כָּל דִּבּוּר שֶׁהוֹצֵאנוּ מִפִּינוּ בִּתְפִלָּה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא... וְזֶה מַה שֶּׁיִּשְׁמֹר עַל עַם יִשְׂרָאֵל!

יְהִי רָצוֹן שֶׁנִּזְכֶּה כֻּלָּנוּ עַם יִשְׂרָאֵל, לִהְיוֹת שְׁמוּרִים מִכָּל אוֹיְבֵנוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ, וְאַתֶּם תִּהְיוּ בְּרִיאִים וּשְׁלֵמִים בְּשִׂמְיָרָה עֶלְיוֹנָה, "הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל" - ה' יִשְׁמֹר צֵאתְכֶם וּבוֹאֲכֶם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכֶּה תָּמִיד לִשְׁמֹעַ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וּמְשַׂמְּחוֹת!

ביקור
מורינו הרה"צ שליט"א
בארה"ב

אנ"ש שלע"ע עדיין נמצאים בארץ העמים, זכו לימי התרוממות ומעמדי קודש בצילו של ראש חבורתנו מורינו הרה"צ שליט"א, בביקור בארה"ב לרגל הקמת המצבה לקבר אמו ע"ה, דינער למען "קלויז מוהרא"ש", ושמחת הבר מצוה לנכדו נ"י.

מו"ר שהה שתי שבתות ב"קרית ברסלב" שבליבערטי ניו יורק. כשרבים מאנ"ש מנצלים את השבתות הנדירות בצילו של צדיק ובאים מרחוק ומקרוב לשמוע התחזקות והתעוררות מתורת רבינו הק'.

"וְתִהְיֶה הַיְרִידָה לְחוּץ לָאָרֶץ לְצַרֵּךְ עֲלִיָּה גְּדוֹלָה"

"אַחַי וְרֵעַי הַיְקָרִים! בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁבוּעַ הַבָּא אֲנִי נוֹסֵעַ עַל קְצָת זְמַן לְחוּץ לָאָרֶץ לְמַעַן כְּבוֹד אִמִּי מוֹרָתִי, עָלֶיהָ הַשָּׁלוֹם הֲרֵינִי כַּפָּרַת מִשְׁכָּבָהּ, לְיוֹם הַשְּׁלוֹשִׁים שֶׁל פְּטִירָתָהּ וְלַהֲקָמַת מַצֵּבָה עַל קְבוּרָתָהּ, וְגַם יוֹמַיִם אַחַר כָּךְ הוּא יוֹם הַשָּׁנָה שֶׁל כְּבוֹד אָבִי זַ"ל, שֶׁגַּם כֵּן קָבוּר סָמוּךְ וְנִרְאֶה לְקָבֶר אִמִּי ע"ה, יְהִי רָצוֹן שֶׁיִּהְיֶה הַכֹּל לְעִלּוּי נִשְׁמָתָם וּבְגַן עֵדֶן תִּהֵא מְנוּחָתָם וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וּמְשַׂמְּחוֹת תָּמִיד.

בְּאוֹתוֹ עֵת מְקֻוִּים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לַעֲשׂוֹת הִתְעוֹרְרוּת גְּדוֹלָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁבַּגּוֹלָה וּבְחוּץ לָאָרֶץ לְהִצְטָרֵף לְבָנֵינוּ אֲמוּנָתֵנוּ "קְלוּיז מוֹהֲרָא"שׁ" עַל יַד צִיּוּן רַבֵּנוּ זַ"ל בְּאוּמַן יצ"ו, יְעֶזֹר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁיִּהְיֶה הַכֹּל בְּהַצְלָחָה גְּדוֹלָה, וְתִהְיֶה הַיְרִידָה לְחוּץ לָאָרֶץ לְצָרֵךְ עֲלִיָּה גְּדוֹלָה וּלְמַעַן גְּלוּי אוֹר רַבֵּנוּ זַ"ל בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁנַּחֲזֹר בִּמְהֵרָה לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה וְנִזְכֶּה לִשְׁמֹחַ בְּיַחַד בִּישׁוּעַת ה' בְּכָל הָעִנְיָנִים."

מתוך מכתב ערב שבת קודש פרשת לך לך

"השבת הזה היה לנו לרושם חזק לכל אנשי שלומנו"

רשימות הבה"ח שמעון משה יעקב הכהן קאהן נ"י מוויליאמסבורג שזכה להיות על השבת המרוממת בקרית ברסלב בצילו של צדיק

שיחות שנשמעו מפ"ק מורינו הרה"צ שליט"א בשב"ק כשביקר בארה"ב

התפילות בליל שב"ק פרשת וירא היו בביהמ"ד "אשר בנחל" בקרית ברסלב ליבערטי, ושב"ק בבוקר התפלל מו"ר שליט"א בביהמ"ד הגדול היכל הקודש ברחוב האשקי.

בדרך לביתו בשב"ק בלילה, דיבר מו"ר שליט"א מעניין "קדושת ארץ ישראל", ואמר שבמקום תורה ותפילה והתבודדות וכו' יכולים לעשות במקום זה קדושת ארץ ישראל, אבל אף על פי כן, זה "קומט נישט צו" (לא מגיע למדרגת) עצם לגור בארץ הקודש, ובפרט בעירנו הקדושה "יבנאל עיר ברסלב".

אחד שאל את מו"ר האם אין כעת "פחדים" לגור שם עכשיו בעת המלחמה. ענה ואמר מו"ר שליט"א, שכאן בחוץ לארץ צריכין לפחוד יותר משם בארה"ק... אדרבה, בא ליבנאל וראה בעיניים שלך את שלוות הנפש שיש לאנשי שלומנו.

הבאטע עם מו"ר שליט"א היה בבית בנו הרב יעקב לעזער שליט"א, מחשובי התושבים בקרית ברסלב ליבערטי, ושם דיבר מו"ר שליט"א עניינים נוראים ונפלאים מאד בעניין הפרשה, גם דיבר מדברי רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן יד) שישראל אף על פי שחטא - ישראל הוא, ואמר רבינו ז"ל שנקראים הם פושעי "ישראל", שאף על פי שחטאו עדיין נקרא שם ישראל עליהם. אף כאן, אנשים הגרים בחוץ לארץ, נקראים תושבי חוץ "לארץ", היינו כנ"ל, שנקראים בשם ה"ארץ".

גם אמר "באלני ממרא" - "באלני" אותיות "יבנאל", ו"ממרא" - ענין "אמירה", שיבנאל עיר ברסלב - שם לומדים לימודי רבינו ז"ל של אמירות דקדושה, להרבות בדיבורי ומאמרי תפילה אל השם יתברך, ומאמרים של תורה, כל אחד כפי כוחו בתורה הקדושה, וזה הדרך שכל אחד ואחד יכול לזכות להגיע אל השגת "וירא אליו ה'", שיתראה אליו השם יתברך,ויזכה לגלוי שכינה בכל ענייני חייו.

בשב"ק בבוקר התפלל מורינו שליט"א בבית המדרש הגדול ברחוב האשקי עם אנ"ש היקרים, והיתה תפילה גדולה ביותר כוונה, שזכינו להיות עם מו"ר תחת קורת גג אחד.

מו"ר שליט"א קרא בתורה, וקרא בהתלהבות גדולה את "עקידת יצחק" שקוראים בראש השנה, ונזכרתי בהתעוררות הגדולה מה שהיה בראש השנה באומן, בבנין אמונתנו "קלויז

בהקמת מציבה לאמו ע"ה

בסיום ששה סדרי משנה בסעודת השלושים

מוהרא"ש", שאז גם כן קוראים הקריאה של עקידת יצחק.

בסיפורי מעשיות למד ברבים המעשה מהחיגר (מעשה ג') ואמר מו"ר שליט"א, שזה ממש מה שלימד אותנו רבינו ז"ל כאן, שאף על פי שאין אתה יכול לאכול מחמת החיגרות שלך, תתחזק עם מה שאתה יכול!. כן ברוחניות, אינך יכול ללמוד, אינך יכול להתפלל וכו', תתחזק עצמך במה שאתה כן יכול, ולבסוף יהיה שתמצא את העשב הטוב, היינו שתצא מהקטנות שלך, ותזכה להיות ערליכע איד (מעשה מהחיגר הוא שהוא היה רעב, אבל אינו יכול לילך לאכול, ומצא עשבים סביבתו ואכל עד שמצא עשב הטוב, אף כאן וכו'...)

שלש סעודות היה בבית המדרש "אשר בנחל" והיה הבית המדרש מלא מקצה אל קצה מאנשי שלומנו שבאו מכל קצוות הקריה לשמוע דברי אלוקים חיים מפי מו"ר שליט"א.

מו"ר שליט"א דיבר מעניין התרחקות תחילת ההתקרבות (ליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן מ"ח) ואמר, רבינו ז"ל קודם נסיעתו לארץ ישראל, עבר מניעות עצומות, מה שאי אפשר לשער כלל, ובלי אלו המניעות לא היה יכול להשיג כלל מה שהשיג (ואמר רבינו ז"ל שהתורות מאחר ארץ ישראל הוא עניין אחר לגמרי מהתורות שלפני ארץ ישראל).

אבל זה צריכין לזכור, שאין צריכין לבקש אחר מניעות... זה לא לאנשים פשוטים. רבינו ז"ל הוא בהשגות קדשו מבין שהוא צריך לבקש ולעשות קטנות וכו' וכו', עיין שבחי הר"ן מענין נסיעתו לארה"ק באריכות) אבל לאנשים פשוטים כמונו, אנו צריכין התחזקות מהמניעות אבל לא לחפש.

אח"כ דיבר מו"ר דיבורים נוראים ונפלאים עד למאד, מענין לימוד ה"בי"ת נצחי", שזה יהיה לך לקנות בי"ת ושלום בי"ת ושידוך לבנות בי"ת, אם אתה לומד את ה**ב**'בלי י'רושלמי **ת**'וספתא, וגם תכשיטי הבית - נ"ך, אז יהיה לך יום אחר לגמרי. השבת הזה היה לנו לרושם חזק לכל אנשי שלומנו, ויחקק בזכרוננו לימים רבים.

(לרפואת אסתר פראדל בת שרה שיינדל)

מסיבת קלויז מוהרא"ש, למען בניית הבית הגדול והקדוש של עט"ר מוהרא"ש זי"ע באומן

אל המעמד הקדוש נהרו אנ"ש תלמידי היכל הקודש שלע"ע עדיין גרים בארה"ב, להשתתף בסעודה קדושה למען המטרה החשובה לתת כתף וסיוע לבנין הקלויז הק', לאחר שבשנה שעברה כבר זכו אנ"ש שבארה"ק להיות שותפים ובזכותם כבר עומד שלד הבנין על חמש קומות (מתוך העשר), וזכינו להתפלל יחד ברננה בהיכל הגדול החדש.

בראש המסובים ישב מורנו הרה"צ שליט"א ששוהה כעת בארה"ב לביקור קצר, והאורחים המכובדים בראשם הרה"ח ר' דניאל בוים שליט"א, והראש ישיבה הרה"ג ר' יואל ראטה שליט"א, שאף הרים נדבתו הרמה למען הבנין הקדוש.

בתכנית המעמד הראו למתאספים מצגת מרגשת על הקלויז, איך שמוהרא"ש מסר נפשו שדבר רבינו ז"ל יגיע לכל באי עולם, את פריחת הקהילה הקדושה ביבנאל בשנים האחרונות, וענין חזונו הטהור של מוהרא"ש זי"ע לראות בנין מפואר שיגלה לכל הבאים לציון הקדוש את דרך רבינו ז"ל לעובדא ולמעשה כפי שנלמד בהיכל הקודש.

מורינו שליט"א חיזק את הנאספים לקחת חלק, ואמר ש"דינער" באידיש פירושו "קול רעם", בבנין הקדוש הזה יבררו מקחו של צדיק וישמעו בקול גדול הלימודים הקדושים של רבינו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמורה, כמו שלימד אותנו מוהרא"ש בהיכל הקודש, ויזכו לדעת איך לקחת את רבינו ז"ל הביתה ולא רק לבוא לאומן אחת לשנה...

שמחת הבר מצוה

שמחת הבר מצווה של הבחור אברהם יהודה נ"י, נכד מורינו הרה"צ שליט"א, התקיימה בבית הוריו בקרית ברסלב ליבערטי, בשמחה אמיתית וצנועה, כמנהג אנשי שלומנו היקרים, לחגוג ימי שמחה ללא הוצאות מופרזות בשביל כבוד מדומה של כמה שעות.

במהלך השמחה זכו המשתתפים לשמוע שיחה נפלאה ביותר מפי מורינו שליט"א, על דברי הזוהר הקדוש (משפטים צח:), שביום הבר מצווה של רבי אלעזר קרא עליו אביו רבי שמעון בר יוחאי את הפסוק "אני היום ילדתיך", ושאל מורינו שליט"א - הרי ביום זה הבחור הוא כבר בגיל 13, איך אפשר לומר שביום זה נולד?

וביאר באופן נפלא על פי דברי מוהרנ"ת ז"ל (בליקוטי הלכות הלכות תפילין הלכה ד') שמביא את דברי חכמינו ז"ל (מנחות מד:) "המניח תפילין זוכה לחיים", ומבאר שהנחת תפילין חוקקת באדם את המידה הנפלאה של התחדשות, שאדם אף פעם לא יהיה זקן ברוחניות, אלא תמיד בכל יום יהיה בעיניו עדיין יניק לגמרי כאלו לא התחיל לחיות ולעבוד ה' כלל ויתחיל לחיות בעבודתו יתברך בכל פעם מחדש, וזוהי המתנה של בחור בר מצוה ביום הגדול הזה; (אצל רבנו היתה הקפדה להתחיל להניח תפלין רק מיום הבר מצוה ולא קודם), כי ביום הבר־מצוה הילד מקבל מחין חדשים, מחין דגדלות, ואז שיך שהוא יוכל להחזיק בדבקות התפלין, ויתקים אצלו "אני היום ילדתיך".

חתן הבר מצוה הכין דרשה בענין דברי הגמרא (ברכות מד:): "במערבא מברכי בתר דמסלקי תפליהו אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמור חקיו" - בארץ ישראל, אחר שהיו חולצים את התפלין היו מברכים "לשמור חקיו"; ולכאורה יש להבין, הלא יש לנו כלל, שעושים ברכה קודם עשית מצוה, ורק אחר כך "עובר לעשיתן", ומדוע כאן בתפלין זה שונה?

על פי הנ"ל מובן היטב, כי תפילין זו מצוה כה נעלית, שאפלו אחר שחולצים את התפילין - מרגישים את הרשימה הקדושה של התפילין! הרשם הקדוש והנפלא שיש לאדם - "עכשו הנחתי תפילין!"... פעם היו הולכים עם תפילין במשך כל היום, וחלצו את התפילין קודם הלילה, ואז היו מברכין "לשמור חקיו", כי עתה - אחר שזכיתי להיות עם התפילין הקדושות - עכשיו אני מרגיש באמת שאני יכול "לשמור חקיו" - שיש לי כח לשמור את החקים של השם יתברך, והכל בכח ההתחדשות של האדם - "הנחתי תפילין? עכשיו אני חדש!"...

נמצא, שאפילו שבאמת אתה נעשה עכשיו בגיל שלש עשרה, אבל מתקיים בך "אני היום ילדתיך" - אתה מקבל כח חדש של התחדשות! לחיות תמיד מחדש, לשכוח מה שהיה. אבל לא רק 'היום' - ביום הבר מצוה, אלא גם מחר, מחרתיים, ובמשך כל החיים...

תושבי הקריה מקבלים בשמחה פני הרה"צ שליט"א

בסיום מסכת קידושין לצאן קדשים

אֶלָּא הָרַגְזָנוּת...

בְּנוּ זַ"ל סִפֵּר, שֶׁאֶחָד שֶׁזָּכָה כְּבָר לִהְיוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, זָכָה לְמַדְרֵגָה כָּזֹאת, שֶׁאֶפִלּוּ יַעֲשׂוּ לוֹ כָּל מִינֵי רָעוֹת מַמָּשׁ, זֶה לֹא יָזִיז אוֹתוֹ מֵאֲרִיכוּת אַפַּיִם!, וּכְמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן קנה), שֶׁלַּמַּדְרֵגָה זוֹ זוֹכִים כְּפִי תֹּקֶף הָאֱמוּנָה שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם, כְּכָל שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ יוֹתֵר בֶּאֱמוּנָה חֲזָקָה שֶׁכָּל תְּנוּעָה קְטַנָּה זֶה רַק מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אִם כֵּן מַה שַּׁיָּךְ בִּכְלָל לִהְיוֹת בְּכַעַס? אֲפִלּוּ שֶׁמִּישֶׁהוּ עָשָׂה מַשֶּׁהוּ נֶגְדּוֹ, אוֹ אִשְׁתּוֹ אָמְרָה מַשֶּׁהוּ לֹא בְּמָקוֹם, מֻכְרָחִים כְּבָר לְהָגִיב וּלְהִתְפּוֹצֵץ? "זֶה סִימָן שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לִשְׁמֹעַ זֹאת וְלָקַחַת אֶת זֶה לְכַפָּרַת עֲוֹונוֹת".

אָדָם שֶׁמְּאַבֵּד שְׁלִיטָה וְנוֹפֵל בְּכַעַס הוּא כּוֹעֵס נֶגֶד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלֹא מַרְוִיחַ מִזֶּה שׁוּם דָּבָר! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קִדּוּשִׁין מא.): "רַגְזָן לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ אֶלָּא רַגְזָנוּתָא" - הָרַגְזָן - לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ אֶלָּא הָרַגְזָנוּת...

חֲכָמֵינוּ זַ"ל מְסַפְּרִים עַל אָדָם אֶחָד, שֶׁהָיְתָה לוֹ צָרַעַת מִמַּנָּה סָבַל הַרְבֵּה, הָיְתָה לוֹ אִשָּׁה צַדִּיקָה שֶׁרִחֲמָה עָלָיו וְהָיְתָה הוֹלֶכֶת בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת לִשְׁאֹב מַיִם מֵהַמַּעְיָן, כִּי הֲרֵי בְּאֶרֶץ שֶׁל מִרְיָם מִסְתּוֹבֵב בְּכָל הַמַּעְיָנוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְאוּלַי כָּעֵת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְזַכֶּה וְיִפֹּל בַּמַּעְיָן הַזֶּה וְיִהְיֶה לוֹ לִסְגֻלָּה וּרְפוּאָה (לָכֵן יֵשׁ מִנְהָג לִשְׁתּוֹת חַמִּין בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת וְשָׁמִים בְּתוֹכוֹ מַיִם חֲדָשִׁים מִמּוֹצָאֵי שַׁבָּת, שֶׁאוּלַי יִהְיוּ מִבְּאֶרֶת שֶׁל מִרְיָם).

מוֹצָאֵי שַׁבָּת אֶחָד, הִתְאַחֲרָה לַחֲזֹר מֵאֵיזוֹ סִבָּה, וּבַעֲלָהּ חִכָּה עָלֶיהָ הַרְבֵּה זְמַן, כְּשֶׁהִגִּיעָה בְּשָׁעָה מְאֻחֶרֶת, פָּקְעָה סַבְלָנוּתוֹ וְהֵחֵל צוֹעֵק: מַה אִתָּךְ?! לָמָּה נָתַתְּ לִי לְחַכּוֹת כָּל כָּךְ?!

הוּא כָּל כָּךְ צָעַק, עַד שֶׁדָּחָפָה, וּדְלִי הַמַּיִם שֶׁהֶחֱזִיקָה בְּיָדֶיהָ נָפַל עַל הָאָרֶץ וְנִשְׁבַּר, רַק כַּמָּה טִפּוֹת שֶׁל מַיִם נִתְּזוּ עָלָיו חֲזָרָה מֵהָרִצְפָּה.

וְהִנֵּה הוּא רוֹאֶה, שֶׁבַּמְּקוֹמוֹת בָּהֶן הִגִּיעוּ הַטִּפּוֹת הַסְּפוּרוֹת - נִתְרַפְּאָה הַצָּרַעַת!

עַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֶת הַמַּאֲמָר הַנַּ"ל - רַגְזָן לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ אֶלָּא רַגְזָנוּתָא - אִם הָיְתָה לְךָ קְצָת סַבְלָנוּת הָיִיתָ מִתְרַפֵּא לְגַמְרֵי, הִנֵּה זֶה מַה שֶּׁעָלָה לְךָ כִּי לֹא יָכֹלְתָּ לְהַחֲזִיק מַעֲמָד...

סַבְלָנוּת הָיִיתָ מִתְרַפֵּא לְגַמְרֵי, הִנֵּה זֶה מַה שֶּׁעָלָה לְךָ כִּי לֹא יָכֹלְתָּ לְהַחֲזִיק מַעֲמָד...

•

לְמוּד זֶה כָּל כָּךְ חָשׁוּב!

כַּמָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלּוֹת בַּבַּיִת שֶׁיִּהְיֶה רַק אַהֲבָה שָׁלוֹם וְרֵעוּת, יֵשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים בָּהֶם אֶפְשָׁר לְאַבֵּד אֶת הַסַּבְלָנוּת, שֶׁלֹּא הָיָה בְּדִיּוּק מַה שֶּׁחָלַמְתָּ לְקַבֵּל, בְּסֵדֶר... בִּשְׁבִיל זֶה צָרִיךְ לַהֲפֹךְ הַכֹּל?! תְּקַבֵּל אֶת זֶה לְכַפָּרַת עֲוֹונוֹת, תִּרְאֶה אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר כְּבָר מִבְּלִי לִגְרֹם לַהֲפֹךְ אֶת הַבַּיִת.

זֶה לְמוּד לְכָל חַיֵּי הָאָדָם: לָדַעַת מַה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֶה מִמֶּנּוּ בַּמַּצָּב הַזֶּה, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֶה שֶׁבַּבַּיִת תִּהְיֶה תָּמִיד אַחְדוּת, שֶׁיִּהְיֶה רָגוּעַ.

אֵין חִנּוּךְ יוֹתֵר מְעֻלֶּה מִזֶּה לַיְלָדִים, לִרְאוֹת אַבָּא וְאִמָּא רְגוּעִים, אֵין צְעָקוֹת וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ הַחוֹשְׁבִים שֶׁהַיְלָדִים לֹא שָׂמִים לֵב, בְּוַדַּאי שֶׁהֵם רוֹאִים וְשָׂמִים לֵב לְהַכֹּל!

•

הָעֵצָה לִזְכּוֹת לָזֶה, הִיא לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כְּשֶׁמּוֹהֲרָא"שׁ הָיָה מְדַבֵּר עַל שְׁמִירָה מִכַּעַס, הָיָה רָגִיל לוֹמַר שֶׁזּוֹ הָעֲבוֹדָה הֲכִי קָשָׁה, לִזְכּוֹת שֶׁלֹּא כָּל דָּבָר קָטָן יְזַעְזֵעַ אֶת הָאָדָם עַד שֶׁ"מִתְפּוֹצֵץ"... לִהְיוֹת חָזָק לְהֵרָגַע וּלְבַקֵּשׁ אָז: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי לֹא רוֹצֶה לִהְיוֹת בְּכַעַס!"

רַבֵּנוּ זַ"ל מַסְבִּיר שֶׁעִקַּר הַכַּעַס בָּא עַל יְדֵי שֶׁאָדָם פָּגַם בִּפְגָם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אָדָם שֶׁלֹּא תִּקֵּן אֶת עַצְמוֹ נוֹפֵל בְּיוֹתֵר בְּכַעַס וּקְפִידוֹת, וּצְרִיכִים כָּל כָּךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּשְׁמִר אוֹתִי מִכַּעַס וּקְפִידוֹת, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לִכְעֹס חַס וְשָׁלוֹם, אֲנִי רוֹצֶה לִזְכּוֹת לְ"רוּחַ אַפֵּינוּ מְשִׁיחַ ה'", לְאוֹר שֶׁל מָשִׁיחַ שֶׁיָּכְנִיס בָּעוֹלָם, שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ אֲרִיכוּת אַפַּיִם.

(מתוך השיעור השבועי יום ד' בהעלתך תש"פ)

דמעות בליל שישי

ב

אותו יום חמישי, מצאתי את עצמי מדרים את כל הדרך הארוכה מיבנאל בואכה באר שבע עיר האבות שבדרום, כאחד שעבודת ההפצה היא אומנותו, מדי יום ביום אני יוצא לערים ומקומות אחרים, אולם דרך ארוכה כזו עדיין לא עשיתי.

זה היה כמה ימים לאחר שקיבלתי שיחת טלפון, מהצד השני היה בחור צעיר, תושב באר שבע, שקיבל בהשגחה פרטית קונטרס שזכיתי לעסוק בהדפסתו, ומשכך בתוך הקונטרס היה מספר הטלפון שלי, הבחור התעורר מאד ברצונות דקדושה אליו יתברך, ורצונו היה עז לבוא ולשבות שבת אחת בצילו של צדיק ביבנאל עיר ברסלב.

אולם אמו של הבחור, שעדיין היה צעיר וסמוך על שולחן הוריו, חששה מהמקום הבלתי מוכר לה והדרך הארוכה, ולא הסכימה לזאת, אלא אם אבוא אישית ואלווה אותו מבאר שבע עד יבנאל ובחזרה...

גם אני לא הבנתי מדוע הסכמתי, אבל ככה מצאתי את עצמי גומע קילומטרים רבים בארצנו הקדושה להביא נשמה יהודית אחת לשתות מהנחל נובע מקור חכמה.

הגעתי בליל שישי והפצתי במקום לפני שבאתי לאסוף את הבחור.

לאחר השבת המרוממת באתי להשלים את המשימה ולהחזירו הביתה לחיים ולשלום, ושוב כמובן הפצתי במקום עשרות קונטרסים. לאחר ההפצה פניתי להתפלל מעריב ולצאת לדרך, והגעתי לאחד מבתי הכנסת בעיר, גם שם לא רפו ידי והפצתי הלאה את אורות רבינו הק', מה שגרם שיהודי אחד פנה אלי ופתח עמי בשיחה במהלכה שמתי לב כמה כמהה נפשו לכמה דברי חיזוק, התעלמתי מהשעון המתקדם, והארכתי עמו בשיחה. בסיום שמתי לב שבבית כנסת זה כבר סיים הציבור את התפילה, עלי לחפש בית כנסת אחר לתפילת מעריב.

סיימתי את התפילה בבית כנסת השני, וכבר באמת מיהרתי לחזור, הרי דרך ארוכה לפני, כשפתאום אני שומע מישהו קורא לעברי מפתח בית הכנסת.

"רציתי להודות לך בכל ליבי", פתח, כשבעיניו זיהיתי גל התרגשות.

"אני אברך, שרוב שעות היום מקדיש ללימוד בכולל לדיינות, וכבר תקופה של כמה שבועות שליבי כבד עלי, אמת אני זוכה לעסוק בלימוד, אולם לא היה נראה לי שאני עושה את הדבר הנכון, לצערי חוץ מהלימוד הזה, והמירוץ להצליח במבחנים, אין לי שייכות אל התורה, אל לימוד לשמה, לשם הדוגמה: כבר כמה שנים שאיני לומד שניים מקרא ואחד תרגום, איני לומד שום לימוד אחר מלבד לימודי הדיינות, וליבי כואב: האם אני באמת לומד למען לעשות רצון ה'? מי אומר שאני עושה נכון?

יום אחד גם שפכתי את כל זה בפני החברותא שלי, "לא רק שאני מבין אותך, אני חושב בדיוק כמוך" ענה לי... "מה התכלית של לימוד בצורה כזו? כעטרה להתגדל בהם וכקרדום לחפור בו?"

בליל שישי הקודם, כשהתפללתי שמונה עשרה והגעתי למילים "השיבני אבינו לתורתך" עלו רגשותי על גדות הלב, דמעות זלגו מעיני והוצרכתי להסתיר פני עם הסידור, מעומק נפשי ביקשתי מהשם יתברך, "הראה לי דרך לאהוב את התורה באמת, לחזור אליה, אל כל חלק וחלק שבה, לשמה".

בדרך הביתה, באחת הצמתים עמדת אתה והחוברות האלו, עצרת אותי וביקשת צדקה ואז קיבלתי את הישועה שלי, נתת לי את הקונטרס הזה "סדר דרך הלימוד".

במהלך השבת עברתי עליו שלוש פעמים, גרמת לי לבכות בשבת קודש, כבר הבנתי מה עלי לעשות".

ואז האברך מראה לי שקית שהיתה לו ביד ובתוכה משניות, תנ"ך ושולחן ערוך פורמט כיס.

"ביום ראשון חזרתי לחברותא שלי בכולל, וכשהתחלתי לספר לו, הוא גם כן שלף מכיסו את הקונטרס הזה... ביחד התחזקנו, וקיבלנו על עצמינו שיעורים נוספים בחלקי התורה הקדושה, על פי סדר דרך הלימוד, באהבתה נשגה תמיד, להמשיך את עצמינו לשיעורים קבועים כך וכך בכל יום, חק ולא יעבור, תודה רבה לך!"

"בדרך הביתה, באחת הצמתים עמדת אתה והחוברות האלו, עצרת אותי וביקשת צדקה ואז קיבלתי את הישועה שלי, נתת לי את הקונטרס הזה, במהלך השבת עברתי עליו שלוש פעמים, גרמת לי לבכות בשבת קודש, כבר הבנתי מה עלי לעשות". ואז האברך מראה לי שקית שהיתה לו ביד

חַיֵּי רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ

פֶּרֶק י"ב

נְסִיעוֹת לִפְנוֹת בֹּקֶר

צִנַּת הַבֹּקֶר הָאוֹסְיָאטִינִי צָלְפָה בְּפָנֵי רַבִּי אֶפְרַיִם בִּכְנִיסָתוֹ לָאֲרָוָה הַפְּרָטִית שֶׁלּוֹ. כְּשֶׁבְּכַוָּנָתוֹ לָצֵאת לַדֶּרֶךְ עִם אֶחָד הַסּוּסִים הָרַעֲנָנִים.

"אֱמֹר לִי בְּבַקָּשָׁה", פָּנָה רַבִּי אֶפְרַיִם לְבַעַל הָעֲגָלָה בְּקוֹל מָלֵא תְּמִיהָה.

"הֵן עַתָּה שְׁעַת בֹּקֶר מֻקְדֶּמֶת, וּמַדּוּעַ הַסּוּסִים כָּל כָּךְ מְזִיעִים, כְּאִלּוּ זֶה עַתָּה חָזְרוּ מִן הַדֶּרֶךְ?"

"אַגִּיד לָכֶם הָאֱמֶת רַבִּי אֶפְרַיִם" נַעֲנָה בַּעַל הָעֲגָלָה בְּקוֹל נָמוּךְ,

"הַסּוּסִים יָשְׁנוּ הֵיטֵב בַּלַּיְלָה, אוּלָם עוֹד לִפְנֵי אוֹר הַבֹּקֶר, נָסַעְנוּ הָלוֹךְ וָשׁוֹב לָעֲיָרָה סָאמִילֶע הַסְּמוּכָה".

"מַדּוּעַ?" בֵּרֵר רַבִּי אֶפְרַיִם, נֶאֱמָנוּתוֹ שֶׁל בַּעַל הָעֲגָלָה אֵינָהּ מֻטֶּלֶת בְּסָפֵק, אוּלָם בִּרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבִּי אֶפְרַיִם לָדַעַת מַה הָיָה כָּאן.

וּבַעַל הָעֲגָלָה הֵחֵל לְסַפֵּר, עַל הֶחָתָן הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נַחְמָן, שֶׁפּוֹנֶה אֵלָיו מִדֵּי פַּעַם עוֹד קֹדֶם אוֹר הַיּוֹם, לִפְנוֹת בֹּקֶר, וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לִנְסֹעַ לְסָאמִילֶע, שָׁם עוֹצֵר בְּבֵית הַחַיִּים הַמְּקוֹמִי. וּפוֹנֶה אֶל צִיּוּנוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יְשַׁעְיָה מְיָאנוֹב - מְגִדּוֹלֵי תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ, וּבְתוֹךְ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ אֲפוּפַת הַסּוֹד עַל הַקֶּבֶר, הוּא מְמַנֶּה אוֹתוֹ שָׁלִיחַ לְזַכְּנוֹ הַקָּדוֹשׁ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב אוֹ לְזַכְּנוֹ הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נַחְמָן מֵהוֹרוֹדֶענְקָא הַקְּבוּר בִּטְבֶרְיָה, שֶׁיֵּלֵךְ וְיוֹדִיעַ לוֹ אֶת בַּקָּשׁוֹתָיו, לְפִעֹל מַה שֶּׁצָּרִיךְ אָז.

רַבֵּנוּ שִׁלְשֵׁל לְיָדָיו שֶׁל בַּעַל הָעֲגָלָה תַּשְׁלוּם, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לִנְסֹעַ בַּחֲשָׁאִיּוּת, אוּלָם כָּעֵת, כְּשֶׁשָּׁאַל רַבִּי אֶפְרַיִם, נוֹדַע הַדָּבָר, וְרַבִּי אֶפְרַיִם נוֹצֵר בְּלִבּוֹ, עוֹד הֶבָנָה עֲמֻקָּה, שֶׁאֵין הוּא מֵבִין כְּלוּם בְּגַדְלוּתוֹ שֶׁל חֲתָנוֹ הַקָּדוֹשׁ.

פְּעָמִים רַבּוֹת גַּם יָצָא רַבֵּנוּ בְּעַצְמוֹ לְצִיּוּן זְקֵנוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּמֶעזִיבּוּז', אַף שֶׁזּוֹ הָיְתָה דֶּרֶךְ אֲרֻכָּה מְאֹד מְאֹד, וְכָךְ זָכָה גַּם לְקַיֵּם מִצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם - לְבַקֵּר אֶת הוֹרָיו הַקְּדוֹשִׁים שֶׁגָּרוּ שָׁם.

שְׁלוֹשָׁה נִסִּים

"כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם - אֲזַי הַדֶּרֶךְ שֶׁמַּרְאִין לוֹ הִתְרַחֲקוּת"... אָמַר רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' סִימָן מ"ח).

וְכָךְ תֵּאַר רַבֵּנוּ אֶת עֲבוֹדַת הַשֵּׁם שֶׁלּוֹ בִּצְעִירוּתוֹ.

"הַכֹּל בָּא לִי בִּיגִיעוֹת עֲצוּמוֹת, וַעֲדַיִן לֹא רָאִיתִי שׁוּם דָּבָר"...

"וְאַף עַל פִּי כֵן חִזַּקְתִּי אֶת עַצְמִי מְאֹד מְאֹד, לְהַמְשִׁיךְ בְּעַקְשָׁנוּת דִּקְדּוּשָׁה".

וְסִפֵּר:

בִּימֵי נְעוּרָיו, עַז הָיָה חֶפְצוֹ, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יֵרָאֶה לוֹ מוֹפְתִים, לְחַזֵּק אֶת הָאֱמוּנָה, לָדַעַת שֶׁאֵין שׁוּם דָּבָר בָּעוֹלָם מִבַּלְעֲדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ!

מַה עָשָׂה?

הִתְבּוֹדֵד עַל זֶה שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת, בִּקֵּשׁ וְהִתְחַנֵּן מִלִּפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

"רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, נָא תֵּן לִי בְּמַתְּנַת חִנָּם וְחֶסֶד לִרְאוֹת מוֹפֵת, לִרְאוֹת אֵיךְ שָׁרַק אַתָּה מַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם".

שְׁלוֹשָׁה נִסִּים סִפֵּר רַבֵּנוּ מִמָּה שֶׁנַּעֲשׂוּ לוֹ עַל יְדֵי תְּפִלּוֹתָיו:

הַצְּלָב שֶׁנִּשְׁבַּר

בֵּין הַיְּעָרוֹת שֶׁהָלַךְ רַבֵּנוּ ז"ל לְהִתְבּוֹדֵד בְּנַעֲרוּתוֹ, נִצָּב צְלָב גָּדוֹל - הָעֲבוֹדָה זָרָה שֶׁל הַגּוֹיִים, לְרַבֵּנוּ ז"ל הָיוּ יְסוּרִים גְּדוֹלִים מִזֶּה, מֵהָעֲבָדָה שֶׁנֶּאֱלַץ לַעֲבֹר בְּמָקוֹם בּוֹ נִצָּבֶת הַטֻּמְאָה הַזּוֹ.

הוּא בִּקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַבָּא גָּדוֹל וְרַחוּם, עֲשֵׂה עִמִּי נֵס בְּרַחֲמֶיךָ, הַרְאֵה לִי שֶׁאַתָּה שׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלּוֹתַי, עָקֹר אֶת הַצְּלָב הַטָּמֵא מִמְּקוֹמוֹ, זֶה מַפְרִיעַ לִי כָּאן, אֵינִי רוֹצֶה לְקַלְקֵל אֶת עֵינַי בַּהַבָּטָה עַל צְלָב טָמֵא, אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת דָּבוּק בְּךָ!".

פֶּלֶא עַל גַּבֵּי פֶּלֶא, בְּפֶתַע פִּתְאוֹם נֶעֱקַר הַצְּלָב מִמְּקוֹמוֹ וְנָפַל לָאָרֶץ!

דָּגִים בְּלִי רֹאשׁ

אַחַד הַמְּקוֹמוֹת בָּהֶם הָיָה הוֹלֵךְ לְהִתְבּוֹדֵד לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הָיָה הַנָּהָר הַגָּדוֹל שֶׁל הוֹסְיַאטִין (כַּמְּסָפָּר בַּפֶּרֶק הַקּוֹדֵם), הַנָּהָר הָיָה מְבֹרָךְ בְּשֶׁפַע שֶׁל דָּגִים שֶׁשָּׁטוּ בְּמֵימָיו הַמְּתוּקִים, בִּקֵּשׁ רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ חַס וְשָׁלוֹם אוֹ רֹאשׁ דַּיָּגִים לְתַפֵּס אוֹתָם אֶלָּא שֶׁיָּבוֹאוּ עַד אֵלָיו, וְכָךְ אָכֵן נַעֲשָׂה.

הַמֵּת

לַיְלָה אֶחָד, נָעַל רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ אֶת חַדְרוֹ, וְעָסַק בַּעֲבוֹדָתוֹ הַטְּהוֹרָה, לְפֶתַע נִשְׁמְעוּ מִתּוֹךְ הַחֶדֶר צְעָקוֹת נוֹרָאִיּוֹת, בְּנֵי הַבַּיִת נִבְהֲלוּ וּבָאוּ בְּמֵרוּצָה לִפְתֹּחַ אֶת הַדֶּלֶת, אַךְ נִתְקְלוּ בַּדֶּלֶת הַחֲסוּמָה.

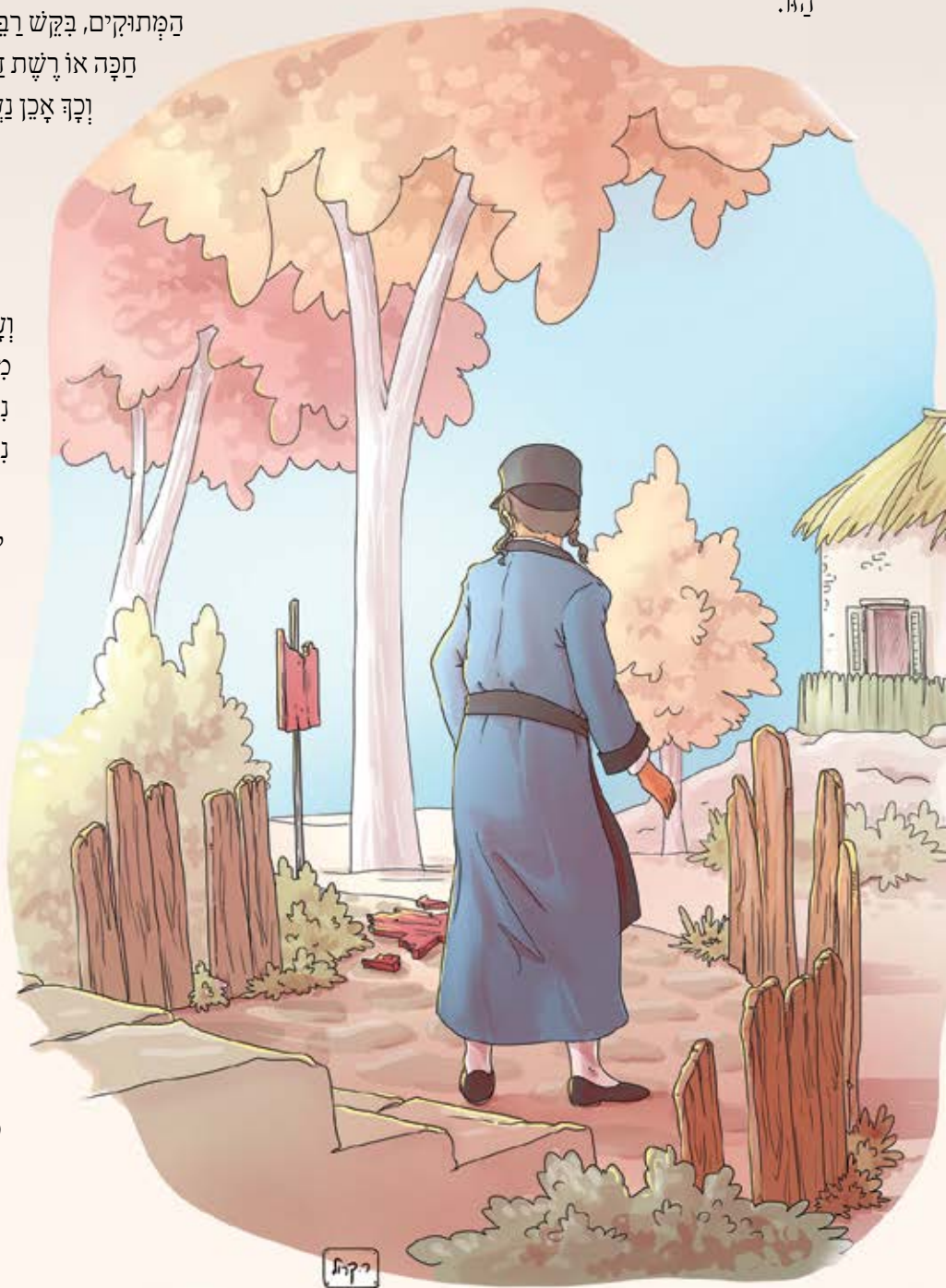
אוּלָם כְּשֶׁהַצְּעָקוֹת לֹא פָּסְקוּ, הִמְשִׁיכוּ לְנַסּוֹת בְּכָל כּוֹחָם וּלְבַסּוֹף הִצְלִיחוּ לְהִכָּנֵס אֶל הַחֶדֶר, וְאָז נָח רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ מִפַּחְדּוֹ.

מַה הָיָה?

רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ הִפְצִיר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת מֵת, שֶׁתָּבוֹא אֵלַי נְשָׁמָה שֶׁכְּבָר אֵינֶנָּה בָּזֶה הָעוֹלָם"...

תְּפִלָּתוֹ נִתְקַבְּלָה, וּלְפָנָיו הִגִּיעַ מֵת שֶׁהָיָה רָשָׁע גָּדוֹל, מֻחְמַת זֶה נִתְפַּחֵד מְאֹד וְלֹא נָח עַד שֶׁבָּאוּ בְּנֵי הַבַּיִת.

סִפּוּרִים אֵלּוּ חִזְּקוּ אֶת הָאֱמוּנָה בְּלִבּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, בְּאֹפֶן מוּחְשִׁי הוּא רָאָה אֵיךְ שֶׁכָּל דִּבּוּר שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹצִיאִים מַהֶפֶה שֶׁלָּנוּ - הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַקְשִׁיב.

אֶת מִי הֵם מְחַפְּשִׂים?

הַצַּדִּיק
הַקָּדוֹשׁ
הָרַבִּי רַבִּי זוּשָׁא
מֵאַנִיפּוֹלִי זי"ע, כָּל מַה שֶׁהָיָה צָרִיךְ – לֹא בִּקֵּשׁ מִשּׁוּם בְּרִיָּה, אֶלָּא רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זוּשָׁא רָעֵב", וְהִנֵּה בָּא פְּלוֹנִי וֶהֱבִיאוֹ לֶאֱכֹל. "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זוּשָׁא קַר לוֹ", וְהִנֵּה בָּא אַלְמוֹנִי וֶהֱבִיאוֹ מְעִיל חַם, אוֹ עֵצִים לְהַסָּקָה וְכוּ'.

הָיָה לְרַבִּי רַבִּי זוּשָׁא גַּבַּאי 'אוֹיְבֶּער חָכָם' – מִתְחַכֵּם... וּשְׁמוֹ ר' זֶעלִיג. אָמְרָה לוֹ הָרַבָּנִית: הֱיוֹת שֶׁהָרַבִּי מִתְפַּלֵּל בַּאֲרִיכוּת גְּדוֹלָה וְאַחַר כָּךְ לוֹמֵד, וְאִם לֹא תִּשְׁמְרֵהוּ יֶחָלֵשׁ לְגַמְרֵי, חַס וְשָׁלוֹם, לָכֵן דַּע לְךָ, הִנֵּה יֵשׁ כָּאן מַיִם וְסֵפֶל וּמַגֶּבֶת, וּבְפִנָּה זוֹ מָנָח הָאֹכֶל, כְּשֶׁאַתָּה שׁוֹמֵעַ אֶת הָרַבִּי אוֹמֵר: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זוּשָׁא רָעֵב" וְכוּ', תֵּכֶף וּמִיָּד תָּבִיא לוֹ אֶת הַסֵּפֶל וְהַקְּעָרָה לִנְטִילַת יָדַיִם וְתַגִּישׁ לוֹ לֶאֱכֹל. וְכָךְ אָכֵן עָשָׂה בְּכָל יוֹם.

אוֹתוֹ גַּבַּאי חָכָם פַּעַם בְּדַעְתּוֹ: "וְכִי חוֹשֵׁב הוּא הָרַבִּי שֶׁהָרִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם נוֹתֵן לוֹ אֹכֶל?, אֲלַמֵּד אֶת הָרַבִּי לֶקַח, אַרְאֶה לוֹ שֶׁזֶּעלִיג הַגַּבַּאי נוֹתֵן לוֹ לֶאֱכֹל, וְאִם זֶעלִיג לֹא נוֹתֵן - אֵין אֹכֶל... לְמָחָר כְּשֶׁיִּצְטַעֵק: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זוּשָׁא רָעֵב", לֹא אַגִּישׁ לוֹ אֶת הַסֵּפֶל וְהַמַּאֲכָלִים, וְיִרְאֶה שֶׁ'אֲנִי' דּוֹאֵג בַּעֲבוּרוֹ"...

בְּכֵן, הִמְתִּין הַגַּבַּאי בְּקֹצֶר רוּחַ לְמָחָר, לְמַמָּשׁ זְמָמוֹ...

כַּיָּדוּעַ, הָיָה הָרַבִּי רַבִּי זוּשָׁא זי"ע עָנָו מְאֹד, הוּא הֶחֱזִיק אֶת עַצְמוֹ כַּעֲפַר וָאֵפֶר, וּכְתוֹלַעַת הָרוֹחֶשֶׁת עַל הָאָרֶץ. בְּאַנִיפּוֹלִי הָרְחוֹבוֹת מְלֵאֵי בּוֹץ, וְאָמַר עַל עַצְמוֹ רַבִּי זוּשָׁא מֵרֹב עֲנָוְתָנוּתוֹ: מַדּוּעַ הָרְחוֹבוֹת מְלֵאֵי בּוֹץ? כִּי אָדָם הָרִאשׁוֹן הִסְתַּכֵּל עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, שָׁמַע וְרָאָה שֶׁבְּאַנִיפּוֹלִי יָגוּר זוּשָׁא מִלְכְלָךְ כָּזֶה, וְיָרַק, וְאַחַר כָּךְ שׁוּב הִסְתַּכֵּל עַל כָּל הַדּוֹרוֹת, וְאָמַר: בְּאַנִיפּוֹלִי יָגוּר זוּשָׁא מִלְכְלָךְ כָּל כָּךְ, וְשׁוּב יָרַק, וְכֵן נִמְלְאוּ הָרְחוֹבוֹת בּוֹץ...

הָרַבִּי רַבִּי זוּשָׁא זי"ע הָלַךְ לִישׁוֹן מֻקְדָּם, וּבַחֲצוֹת הַלַּיְלָה קָם מִשְׁנָתּוֹ לְעוֹד יוֹם שֶׁל עֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא בְּהִתְלַהֲבוּת חֲדָשָׁה לְגַמְרֵי, וְהָלַךְ לַמִּקְוֶה.

בַּדֶּרֶךְ לַמִּקְוֶה הָיָה הַרְבֵּה בּוֹץ, אֲזַי הִנִּיחוּ קֶרֶשׁ אֶרֶךְ שֶׁשִּׁמֵּשׁ כְּשְׁבִיל, לְמַעַן יוּכְלוּ לַעֲבֹר עָלָיו

וְלֹא יִצְרְכוּ לְהִתְלַכְלֵךְ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיָה אֵיזֶה יְהוּדִי, שֶׁהָיָה בְּדַרְכּוֹ לְבַלּוֹת בְּבֵית הַמִּרְזָחַ שֶׁל אַנִיפּוֹלִי, בּוֹ שָׁתוּ וְהִשְׁתַּכְּרוּ הַגּוֹיִים וַאֲנָשִׁים קַלִּים וְרֵיקִים.

הוּא גַּם עָבַר עַל אוֹתוֹ שְׁבִיל וּפָגַשׁ בָּרַבִּי רַבִּי זוּשָׁא, וְלֹא הִכִּירוֹ, מֵחֲמַת שֶׁאוֹתוֹ יְהוּדִי לֹא הָיָה מִתּוֹשָׁבֵי הַמָּקוֹם, וְהֵחֵל לַעֲשׂוֹת צְחוֹק מִמֶּנּוּ, וּדְחָפוֹ בְּמַרְפְּקוֹ, עַד שֶׁהִפִּיל אֶת הַצַּדִּיק הָרַבִּי רַבִּי זוּשָׁא לַבּוֹץ...

תֵּכֶף כְּשֶׁבָּא אוֹתוֹ יְהוּדִי לַבַּיִת מִרְזָחַ, סִפֵּר בְּלֵיצָנוּת שֶׁהִפִּיל אֵיזֶה אָדָם לַבּוֹץ.

יוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּרְזָחַ שָׁמְעוּ אֶת תֵּאוּר הָאָדָם שֶׁהִפִּיל הַלֵּץ, וּפְנֵיהֶם מָלְאוּ זַעֲזוּעַ...

"הַיּוֹדֵעַ אַתָּה לְמִי נִטְפַּלְתָּ? אֵיזֶה אָדָם הִפַּלְתָּ לַבּוֹץ?!

זֶה הַצַּדִּיק שֶׁל הָעִיָּרָה, עָלֶיךָ לְבַקְּשׁוֹ סְלִיחָה, אַחֶרֶת - תֵּעָנֵשׁ, וּמָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרִיתְךָ!"

"אִם רְצוֹנְךָ שֶׁיִּמְחֹל לְךָ" יָעֲצוּ לוֹ יוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּרְזָחַ - "דַּע לְךָ שֶׁדַּרְכּוֹ מִנֵּץ הַחַמָּה לְהִתְפַּלֵּל, וְאַחַר כָּךְ לוֹמֵד, וּלְאַחַר מִכֵּן הוּא אוֹמֵר: 'רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זוּשָׁא רָעֵב, תֵּן לוֹ לֶאֱכֹל', אֲזַי קַח אֹכֶל, סֶפֶל וּקְעָרַת מַיִם לִנְטִילַת יָדַיִם, וְכֵן לֶחֶם וּשְׁאָר מַאֲכָלִים, וְתִתְחַבֵּא בְּעֲזֶרַת הַנָּשִׁים, וּכְשֶׁתִּשְׁמַע אֶת הָרַבִּי זוֹעֵק: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זוּשָׁא רָעֵב", תִּתֵּן לוֹ אֶת הַמַּיִם וְהָאֹכֶל וּתְבַקְּשׁוֹ סְלִיחָה".

שָׁמַח הַיְּהוּדִי עַל הַהִזְדַּמְּנוּת שֶׁנָּפְלָה בְּחֶלְקוֹ, עַל יָדָהּ יוּכַל לְקַבֵּל מְחִילָה, וְכָךְ אָכֵן עָשָׂה, וְיָשַׁב לוֹ מַמְתִּין בְּעֲזֶרַת הַנָּשִׁים.

וְהִנֵּה, הַגַּבַּאי ר' זֶעלִיג עֲדַיִן מַמְתִּין בְּקֹצֶר רוּחַ לִרְאוֹת כֵּיצַד לָרַבִּי לֹא יִהְיֶה מַה לֶּאֱכֹל... וְרַבִּי זוּשָׁא זוֹעֵק: "רִבּוֹנוֹ של עוֹלָם, זוּשָׁא רָעֵב"...

ר' זֶעלִיג נִדְהָם וּמִשְׁתּוֹמֵם, בִּרְאוֹתוֹ יְהוּדִי יוֹצֵא מֵעֲזֶרַת הַנָּשִׁים עִם קְעָרָה וְסֶפֶל מַיִם וּמַגֶּבֶת, וְכֵן דִּבְרֵי מַאֲכָל לְמִינֵיהֶם, וּמַגִּישׁ לְרַבִּי זוּשָׁא. בֵּין כָּךְ בְּקֹשׁוֹ גַּם הַיְּהוּדִי סְלִיחָה, וּשְׁאָלוֹ הָרַבִּי: מֶה עָשִׂיתָ? וְסִפֵּר לוֹ.

רַבִּי זוּשָׁא, שֶׁהָיָה עָנָיו, וְהֶחֱזִיק אֶת עַצְמוֹ לִכְלוּם, מָחַל לוֹ בְּלֵב שָׁלֵם, וְאָמַר לְעַצְמוֹ: "מַגִּיעַ לְזוּשָׁא שֶׁכָּךְ יַעֲשׂוּ לוֹ"...

כְּשֶׁמּוֹעַ הַגַּבַּאי ר' זֶעלִיג אֶת חֲרָטַת הָאַלְמוֹנִי, נִכְנַס בּוֹ הִרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְהִתְעוֹרֵר גַּם כֵּן לְבַקֵּשׁ מְחִילָה מֵרַבּוֹ, הוּא נִכְנַס לְחֶדֶר וּבִקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ סְלִיחָה וּמְחִילָה מֵאֵת הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ, שֶׁכָּל מַה שֶּׁרָצָה בִּקֵּשׁ רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ!

אַחַת הַדְּלָתוֹת בַּבַּיִת שֶׁלָּנוּ לִפְעָמִים נִתְקַעַת וְרַק אַבָּא שֶׁלִּי יָכוֹל לִפְתֹּחַ אוֹתָהּ, יוֹם אֶחָד הִיא נִתְקְעָה וְאַבָּא שֶׁלִּי לֹא הָיָה בַּבַּיִת, אִמָּא שֶׁלִּי שָׂרָה אִתִּי שִׁירֵי אֱמוּנָה וּבְיַחַד בִּקַּשְׁנוּ מֵהַשֵּׁם שֶׁאַבָּא שֶׁלִּי יַחֲזֹר מַהֵר, וְהָאֱמֶת שֶׁהַשִּׁירִים שֶׁל הָאֱמוּנָה חִזְּקוּ אוֹתִי וְלֹא פִּחַדְתִּי כָּל כָּךְ, וְאַבָּא שֶׁלִּי הִגִּיעַ וּפָתַח אֶת הַדֶּלֶת.

נ. י.

לִפְנֵי כַּמָּה שָׁבוּעוֹת נִשְׁבָּר הַקוֹרְקִינֶט שֶׁלִּי [כַּמּוּבָן, הִיא עִם 3 גַּלְגַּלִּים, וְלֹא כְּלִי מְסֻכָּן שֶׁמּוֹהֲרָא"שׁ לֹא מַסְכִּים], וּבְגַלַּל זֶה בָּכִיתִי - כִּי רָצִיתִי לְשַׂחֵק, וְהִתְפַּלַּלְתִּי בְּיַחַד עִם הַהוֹרִים שֶׁלִּי לְה' יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּקְנוּ לִי חָדָשׁ, וְאַחֲרֵי שָׁבוּעַ סַבָּא וְסַבְתָּא שֶׁלִּי קָנוּ לִי בְּהַפְתָּעָה קוֹרְקִינֶט טוֹבָה יוֹתֵר מֵהָרִאשׁוֹנָה; תּוֹדָה לְה' יִתְבָּרַךְ!

חַיָּה לֵ'אוּפֶּעְרְג, "שַׁעַר אוֹהֲרָא"ם", יַהְנְבֵּלֵ עִיר הַקֹּדֶשׁ

בַּיָּמִים שֶׁל הַחֹפֶשׁ רָצִיתִי מְאֹד לִשְׂחוֹת בַּבְּרֵכָה, וְאִמָּא שֶׁלִּי אָמְרָה שֶׁלֹּא בָּטוּחַ שֶׁנּוֹכַל לָלֶכֶת, כִּי אֵין מָקוֹם מַתְאִים לָנוּ, וְאָז הִתְפַּלַּלְתִּי לַה' שֶׁאֲנִי רוֹצָה מְאֹד לִשְׂחוֹת בִּבְרֵכָה, וְאַחֲרֵי זֶה אִמָּא שֶׁלִּי אָמְרָה לִי שֶׁהִיא מָצְאָה בְּרֵכָה שֶׁמַּתְאִימָה לָנוּ, וְנֶהֱנֵנוּ מְאֹד מְאֹד; יְיַשֵּׁר כֹּחַ אַיי בֶּע רְשְׁטֶעט!

ה. א. "בְּנוֹת אוֹהֲרָא"ם", יַהְנְבֵּלֵ עִיר הַקֹּדֶשׁ

בְּעֵת שֶׁמּוֹהַרְא"שׁ זי"ע הִתְקָרֵב אֶל רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ, הָיָה בַּחוּר יְשִׁיבָה צָעִיר, וְהוּא רָצָה מְאֹד לְקַיֵּם אֶת הָעֵצָה שֶׁל רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ - לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּמָקוֹם שָׁקֵט וּפָנוּי

לְבַד עִם הַשֵּׁם

אֵין כָּאן שׁוּם שֵׂדִים וְשׁוּם רוּחוֹת... הַכֹּל דְּמְיוֹנוֹת...

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אֲנִי כָּל כָּךְ אוֹהֵב אוֹתָךְ, תּוֹדָה שֶׁקֵּרַבְתָּ אוֹתִי לַצַּדִּיק שֶׁמְּלַמֵּד אוֹתִי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ...

מַה זֶּה הָרַעַשׁ הַזֶּה? אֵיזֶה פַּחַד, אוֹלַי אֶבְרַח מִכָּאן

רֶגַע, רֶגַע, הֲרֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא פֹּה!

הוּא כָּאן, שָׁם, וּבְכָל הָעוֹלָם
לָמָּה לִי לְפַחֵד?!

אָה רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תְּזַכֵּה אוֹתִי גַּם לִהְיוֹת יְהוּדִי כָּשֵׁר...

וָוּאוּ אֲנִי מַרְגִּישׁ אָדָם חָדָשׁ, עוֹלָם חָדָשׁ.. אֵיזֶה מָקוֹם נִפְלָא, אֲנִי אֶחְזֹר לְכָאן כָּל יוֹם

שיחה מחירה

פִּתְרוֹן הַחִידָה ↓

פַּחַד!

אוווּאוווו...

הֵי, אַזְעָקָה!! מַהֵר לָרוּץ לְחֶדֶר מוּגָן!

אֵיזֶה פַּחַד.. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

אָכֵן כֵּן יְלָדִים יְקָרִים, עַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָא כָּעֵת בִּתְקוּפָה מְאוֹד לֹא פְּשׁוּטָה, תְּקוּפָה שֶׁל מִלְחָמָה.

שׂוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל הָרְשָׁעִים זוֹרְקִים טִילִים לְעֵבֶר יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ וְעוֹשִׂים הַכֹּל כְּדֵי לְשַׁבֵּשׁ אֶת שִׂמְחַת חַיֵּינוּ.

יֵשׁ טִילִים, יֵשׁ אַזְעָקוֹת, וְזֶה מַפְחִיד. מַפְחִיד אֶת כֻּלָּם מְאוֹד.

מַה עוֹשִׂים?

מַה אֲנַחְנוּ בֶּאֱמֶת יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת? הַאִם אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים רַק לְפַחֵד וְזֶהוּ?

הַאִם יֵשׁ דֶּרֶךְ שֶׁאֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לִהְיוֹת חֲזָקִים וַחֲכָמִים מֵהֶם?

וַדַּאי שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מַה לַעֲשׂוֹת! וְעוֹד אֵיךְ...

אֶת זֶה, כְּמוֹ תָּמִיד, מְגַלֶּה לָנוּ רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ!

רַבֵּנוּ אוֹמֵר בְּסֵפֶר הַמִּדּוֹת (אוֹת מְרִיבָה סִימָן צ"ט), "עַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרָה נוֹפֵל פַּחַד עַל הָאֻמּוֹת, שֶׁלֹּא יִלָּחֲמוּ עִם יִשְׂרָאֵל".

כֵּן, רַבֵּנוּ נוֹתֵן לָנוּ תְּשׁוּבָה בְּרוּרָה וּפְשׁוּטָה. לָמָּה שֶׁאֲנַחְנוּ נִפְחָד? שֶׁהֵם יִפְחֲדוּ! שֶׁהֵם יִתְחַבְּאוּ! לָמָּה אֲנַחְנוּ? כָּל מִשְׁנָה, פָּסוּק, כָּל שׁוּרָה גְּמָרָא, כָּל מִלָּה שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה - עוֹד חֲתִיכַת פַּחַד לִרְשָׁעִים! חֲמֵשׁ דַּקּוֹת תּוֹרָה - עוֹד מַפָּלָה לְשׂוֹנְאֵינוּ!

•

יֶלֶד יָקָר, עַם יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ אוֹתְךָ! מִילְיוֹנֵי יְהוּדִים מְצַפִּים לְךָ, וּמְחַכִּים לַתּוֹרָה שֶׁלְּךָ, לַמִּלִּים שֶׁלְּךָ!

כֵּן, מַמָּשׁ כָּךְ, יֵשׁ לְךָ אַחְרָיוּת כְּבֵדָה מְאוֹד, אֲנוּ נִמְצָאִים בְּעֵת צָרָה גְּדוֹלָה, וְאַתָּה, בַּיָּדַיִם שֶׁלְּךָ נִמְצֵאת הַגְּאֻלָּה!

אַל תָּקֵל בְּכָךְ רֹאשׁ! כָּעֵת הַזְּמַן לְהוֹסִיף בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, כָּל אֶחָד כַּמָּה שֶׁהוּא יָכוֹל, אֲפִלּוּ מְעַט! עוֹד מִשְׁנָה, עוֹד פָּסוּק, בַּדֶּרֶךְ לִישׁוּעָה!

זֶה מַה שֶּׁאֲנוּ רוֹאִים כָּאן בַּתְּמוּנָה -

יֶלֶד צַדִּיק שֶׁעוֹמֵד וְלוֹמֵד בְּהַתְמָדָה וּמְתִיקוּת וּכְלָל לֹא מוּדָע לָמָּה שֶׁהוֹלֵךְ מִסְּבִיבוֹ...

וּמָה בֶּאֱמֶת קוֹרֶה?

כָּל הַמִּחַבְּלִים הָרְשָׁעִים בּוֹרְחִים כָּל עוֹד נַפְשָׁם בָּם בְּרֹב אֵימָה וּבְעָתָה! נִכָּר עֲלֵיהֶם שֶׁהֵם מִפַּחֲדִים מֵהַיֶּלֶד הַזֶּה פַּחַד מָוֶת!!

כִּי כָּכָה זֶה. עַל יְדֵי לִמּוּד תּוֹרָה - נוֹפֵל פַּחַד עַל הָרְשָׁעִים.

יְלָדִים יְקָרִים,

הַיֵּצֶר הָרַע שֶׁתָּמִיד עוֹמֵד מוּכָן לְהַפְרִיעַ.. גַּם עַכְשָׁו לֹא יוֹשֵׁב בְּשֶׁקֶט.. יָדָיו מְלֵאוֹת עֲבוֹדָה..

הוּא מַכְנִיס לָנוּ לָרֹאשׁ מַחְשָׁבוֹת כְּמוֹ - 'הֵי, אַתָּה! מַה אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁאַתָּה פּוֹעֵל עִם הַגְּמָרָא שֶׁלְּךָ? אֶפְשָׁר לַחֲשֹׁב מִי אַתָּה!... אָז אָמַרְתָּ כַּמָּה מִלִּים.. אָז מַה... וּבְכְלָל, זֶה נִקְרָא לִלְמֹד? בְּנוֹסָף, יֵשׁ לְךָ בִּכְלָל חֵשֶׁק בִּזְמַן כָּזֶה לִלְמֹד מַשֶּׁהוּ? עֲזֹב...'

לָמָּה אַתֶּם חוֹשְׁבִים, יְלָדִים יְקָרִים, לָמָּה הוּא אוֹמֵר לָנוּ אֶת זֶה? אָה?

כִּי הוּא יוֹדֵעַ אֶת הָאֱמֶת! הוּא יוֹדֵעַ אֶת גֹּדֶל חֲשִׁיבוּת לִמּוּד תּוֹרָה! הוּא יוֹדֵעַ כַּמָּה כָּל הָעוֹלָם תָּלוּי בָּזֶה! כַּמָּה וְאֵיךְ כָּל גּוֹרָל הָעוֹלָם תּוֹלֶה עַל הַכִּתַּפַּיִם שֶׁלָּכֶם..

הוּא מְפַחֵד מִזֶּה. הוּא מְפַחֵד מִכֶּם! לָכֵן! לָכֵן הוּא מְנַסֶּה בְּכָל דֶּרֶךְ לִמְנֹעַ אֶת זֶה.

אַל תִּתְּנוּ לוֹ! אַל תִּתְּנוּ לוֹ לְנַצֵּחַ.

תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַיֶּלֶד בַּתְּמוּנָה, הַאִם הוּא מוּדָע לַכּוֹחַ שֶׁלּוֹ? הַאִם אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁאֵלָיו לֹא הִגִּיעַ הַיֵּצֶר הָרַע עִם דֵּעוֹתָיו וְשִׁיטוֹתָיו? וַדַּאי. לְכָל אֶחָד הוּא מַגִּיעַ. אֲבָל הוּא לֹא מַקְשִׁיב לוֹ! וְהוּא אֲפִלּוּ לֹא יוֹדֵעַ מַה הוּא פּוֹעֵל בִּלְמוּדוֹ!

תִּהְיוּ חֲזָקִים, אַל תַּקְשִׁיבוּ לַשָּׂטָן. הִרְבּוּ בְּלִמּוּד תּוֹרָה. זִכְרוּ אֶת דִּבְרֵי רַבֵּנוּ - עַל יְדֵי לִמּוּד תּוֹרָה נוֹפֵל פַּחַד עַל הָאֻמּוֹת!

מכניסים את רבינו הביתה!

הביאו ברכה לביתכם!
עם מגזין השבוע של כל המשפחה

מרתק ומחזק לכל המשפחה!

להצטרפות לתכנית המנויים:
053.483.3424

עיר ברסלב